

VYTIČEK

MODŘANSKÁ
TROJKA

ANDĚL

Karel Kryl

- C Ami C G7
1. Z rozmláceného kostela v krabici s kusem mýdla
C Ami C G7 C
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
Ami C G7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C Ami C G7 C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

- C Ami C G7
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C Ami C G7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C Ami G7 C Ami G7(F) (G) C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

Hodnotu
přítele
poznáme,
až když
jej ztratíme.

R:

Francois
Quesnay

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.

R:

ANITAK NEHOŘÍ

Balada pro banditu

- G C D
1. Ani tak nehoří svíčka farářovi,
G C D G
/:jako se bělají mojí milé nohy :/
2. Ani tak nevoní kořalíčka sladká,
/:jako mně vonějí mojí milé jabka :/
3. Ani tak nebolí rána do srdéčka,
/:jako mě bolela milé zahrádečka :/

VEČERKA

Zapad den slunce svit vymizel z údolí z temen hor
odpočiň každý kdos boží tvor

V lesa klín padl stín hasne již vatry zář, svatý mír
kráčí s hor usíná boží tvor

BEDNA VOD WHISKY

Miki Ryvola

Ami C Ami E
1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R: Tak kopni do tý bedny ...

3. Kdyby jsi se, hochu, jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týchle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R: Tak kopni do tý bedny ...

5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

HOLUBÍ DŮM

Jiří Schelinger

Ami G Fmaj7 Emi7 Ami
1. Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
G Fmaj7 Emi7 Ami
stával v údolí mém starý dům.
C G C G C
Ptáků houf zalétal ke krovům,
Ami G Fmaj7 Emi7 Ami
měl jsem rád holubích křidel šum.

2. Vlídná dívka jim házela hrách,
mávání perutí víří prach.
Ptáci krouží a neznají strach,
měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Ami A7 Dmi G C Ami
R: Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,
Dmi G C
míval stáj vroubenou, bílý štít.
A7 Dmi G C Ami
Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,
Dmi Emi Ami
vždyť to ví, že jsem chtěl jen pro ni žít.

3. Sdílný déšť vypráví okapům,
bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým střevěcům,
neslyšíš holubích křidel šum.

4. Nabízej úplatou cokoli,
nepojíš cukrových homolí.
Můžeš mít třeba zrak sokolí,
nespatříš ztracené údolí.

R:
Zpívám ptákům a zvlášť holubům,
stával v údolí mém starý dům ..

Nejdůležitějším
úkolem přítele je,
aby ti byl
nablízku,
když se mýlíš.
Když máš pravdu,
jsou po tvém boku
téměř všichni

Mark Twain

DOBŘE TI JE, JANKU

Čechomor

Emi D G D G D
1. Dobře ti je, Janku, v tom vizovském zámku,
C D Emi D G D
řudé kopú hořú a ty sedíš v chládku.
2. Nežádej si, milá, takévej dobroty,
když já musím nosit od železa boty.
3. Od železa boty na nožičkách púta,
dívajte sa řudé, vezém vám rekrúta.

ŠTRČ PRST SKRZ KRK

Bobři

G
R: "Strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
D
"strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
G
"strč prst skrz krk" zřetelně nám přeříkej,
D G
bude z tebe zpěvák velikej, Pájo.

G
1. Na cvičišti čtyři svišti piští,
D
na cvičišti čtyři svišti piští,
G
na cvičišti čtyři svišti piští,
D G
těším se na lekci příští, ach jo.
R:

2. Dalajláma v lomu láme slámu,
dalajláma v lomu láme slámu,
dalajláma v lomu láme slámu,
já si na tom jazyk zlámu, ach jo.
R:

3. Jak Julie olejuje koleje,
jak Julie olejuje koleje,
jak Julie olejuje koleje,
smrtný pot ze mě leje, votří mě.
R:

4. Teď už umím "kaplan plakal v kapli",
teď už umím "kaplan plakal v kapli",
teď už umím "kaplan plakal v kapli",
hlasivky se mi už naply, ach jo.
R:

VOJÁK

Čechomor

- Ami G Ami
1. /: Když jsem nezahynul když ta vojna byla :/
G Ami G Ami
/: Také nezahynu také nezahynu když už pominula :/
2. /: Když jsem nezahynul ve franvouzských lukách :/
/: Také nezahynu, také nezahynu své panence v rukách :/
3. /: Když jsem nezahynul mezi Rakušany :/
/: Také nezahynu, také nezahynu mezi svými pány :/

BABIČKA MARY

Werich Jan

Ami

1. Štěchovická laguna když dřímá v zadumaném stínu Kordylér,
Dmi Ami H7 E
pirát zkrvavenou šerpu ždímá, šerif si láduje revolver.

Ami

Pikovická rýžoviště zlata čeří se v příboji Sázavy,
Dmi Ami Dmi E7 Ami
ale za to krčmářova chata křepčí rykem chlapské zábavy.

G7 C G7 C

Když tu náhle, co se děje, divný šelest houštím spěje,
G7 C F F#dim E
plch, skunk, vše utíká po stráni od Mednika.

Ami

Krčmář zhasne, kovbojové ztichnou, pirát zděšen tvář si
Dmi Ami
zakryje, rudé squaw se chvějí a pak vzdychnou:

H7 E G7

"Blíží se k nám postrach prerie."

Ref: C D7 G7 C
Mary, babička Mary, dva kolťáky za pasem, nad hlavou točí
D7 G7
lasem. Stoletá Mary, babička Mary, ta zkrotí křepce hřebce,
C E7
ať chce, či nechce.

2. Žádné zuby, z jelenice sukně,
ale za to tvrdé bicepsy,
Mary má vždy slivovici v putně,
Toma Mixe strčí do kapsy.
Klika cvakla, v krčmě dveře letí
a babička vchází do dveří,
"Pintu ginu, lumpové prokletí!"
bezzubou dásní zaláteří.

3. Vypiju to jen ve stoje,
jdu do volebního boje,
zírám zas město drahý,
jedu volit do Prahy.

4. Dopila a aby se neřeklo,
putykáře změní v mrtvolu,
za zády má štěchovické peklo
s šlajsnou svatojánských atolů.

Ref.: Mary, babička Mary,
pádluje bez námahy
po proudu až do Prahy.
Stoletá Mary, babička Mary
jde do volebního boje za kovboje.

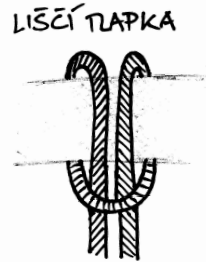
5. Ledva v Praze kotvu vyhodila,
pro babičku nastal hrozný čas,
neboť hned každá strana tvrdila,
že jí náleží babiččin hlas.
Malá stejně jako velká strana
psala, že bude mít o hlas víc,
že ta druhá strana je nahaná,
oni že maj hlas ze Štěchovic.

6. Stoletý věk prý nevadí,
na předáka je to mládí,
ze všech nejvíce,
volala ji Polnice.

7. Tak babičku, pro kterou vždy byla
válka s lidojedy legrace,
tu babičku za pár dní zabil
volébní agitace.

Ref.: Mary, bojovná Mary,
už nesesává v sedle,
ve volbách byla vedle.
Stoletou Mary, babičku Mary
volbama zabitou vzal k sobě
Manitou.

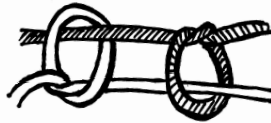
UZLY

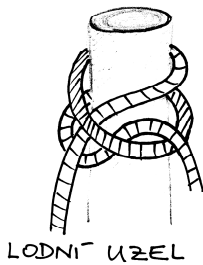
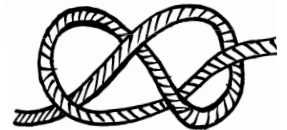
DRAČÍ SMYČKA

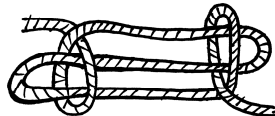
RYBÁŘSKÁ SPOJKA

OSMIČKA

ZKDACOVAČKA

HEJKAL

Wabi Daněk

Ami

1. Divnej jekot po lesích se prohání,
Dmi Ami F E
až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj' SOS,
Ami
utichá až u potoka pod strání,
Dmi Ami E Ami
jó, takovýhle řvaní by nesnes' ani pes.
Dmi Ami Dmi Ami
Žhavý rudý oči a drápy krvavý,
F E
kosti chřestěj' v rytmu kastanět,
Dmi Ami Dmi Ami
strašidelný vytí a skřeky chraplavý,
F E Ami
tak to je hejkal, na to vemte jed.

C F C

- R: U nás hej, hej, hejkal straší v lese,
D7 G
jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít,
C F C
jeho hej, hej, hejkání se nese,
F C F C
každej se strachy třese, k ohni nesese dneme se,
F C G CE
neboť za budou v lese zase hejkal začal výt.

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,
ten může u nás přespát, až se zastaví,
nevystřčí špičku nosu ze dveří
a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.
Jenom kalný oči a rysy ztrhané,
kalhoty si bude muset prát,
a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane,
až koktavě bude povídat, že:

F C G C

- R: + neboť za budou v lese zase hejkal začal výt, hej!

KDYBY TADY BYLA TAKOVÁ PANENKA

Žalman

- C
1. /: Kdyby tady byla taková panenka,
G7 C
která by mě chtěla, :/
F C
/: která by mi chtěla syna vychovati,
G7 C
přitom pannou býti. : /
2. /: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti, :/
/: ty by jsi mi musel kolíbku dělati,
do dřeva netíti. :/
- 3./: Kdybych já ti musel kolíbku dělati,
do dřeva netíti, :/
/: ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehly a nití. :/
4. /: Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehly a nití, :/
/: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :/
5. /: Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :/
/: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
(Ami)
byl by konec všemu. :/

HONKY TONKY BLUES

Šlitr, Suchý

- D
1. Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
G7 D
každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,
A7 G7 D G7 D
honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.
- F#7 Hmi F#7 Hmi
2. Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,
E Edim E7 A7
když hraje Jack, jak už jsem řekl, svý honky tonky blues.

DOBRODRUŽSTVÍ S BOHEM PANEM

- Ami G
1. Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,
F E
tys' mě opustil ospalou,
Ami G
tu v hloubi zahrady cítím úklady,
F E Ami
s píšťalou někdo sem kráčí,
C G
hrá náramně krásně a na mě
F E
tíha podivná doléhá,
C G
hrá náramně, zná mě, nezná mě,
F E Ami
něha a hudba až k pláči.
2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok, a slušně se uklání,
jsem rázem ztracená, co to znamená,
odháním strach, a on praví:
Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem bůh,
Pan, bůh všech stád, vás má, slečno, rád,
jen Pan je pro vás ten pravý.
3. Ráno, raničko, ach, má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou,
od Pana, propána, o vše obrána,
ospalou najde mě máti,
hrál a ve tmě krásně podved' mě,
kam jsem to dala oči, kam,
Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám "dal" a "má dáti".

MEZI HORAMI Čechomor

Gmi
/: Mezi horami lipka zelená :/
B F
/: Zabili Janka
Gmi Gmi/F Gmi
Janička, Janka
miesto jelena :/

Keď ho zabili, zamordovali
Na jeho hrobě, na jeho hrobě
Kříž postavili

Ej křížu křížu
ukřížovaný
Zde leží Janík
Janiček, Janík
zamordovaný

Tu šla Anička
Plakat Janička
Hned na hrob padla
a vjac nevstala
Dobrá Anička.

OMNIA VINCIT AMOR

Klíč

Dmi C Dmi
1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
F C F
přisedl k nám a lokálem zní
Gmi Dmi C
pozdrav jak svaté přikázání:
Dmi C Dmi
omnia vincit Amor.

2. 'Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit Amor.'

F C Dmi
R: Zlaták pálí, nesleví nic,
F C F
šťěstí v lásce znamená víc,
Gmi F C A7
všechny pány ať vezme ďas!
Dmi C Dmi
Omnia vincit Amor.

3. 'Já viděl zemi válkou se chvěť,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit Amor.'

4. Zlý trubky troubí, vítězi zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
omnia vincit Amor.'

R:

5. 'Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: 'Pochopíš sám
omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska.'

R:

6. 'Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
omnia vincit Amor, omnia vincit Amor ...'

MARSYAS A APOLLÓN

Marsyas

G Ami D
1. Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu,
G Emi C G
Athéna jméno má za starých dávných časů,
Ami D
odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří,
G Emi C G
kdo si ji najde dřív, tomu se přání zmaří.

Emi D Emi C
R: Tak i Marsyas zmámen flétnou věří, že musí
přetnout

G D C G D G
[: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :]

2. Bláznivý nápad, snad nejvyš Marsyas míří,
Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří,
král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón
zpívá,
o život soupeři, jen jeden vítěz bývá.

R: Tak si Marsyas zmámen flétnou věří a musí
přetnout

[: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :]

3. Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen,
prohrál a zápolí, podveden vůlí krále,
sám v tichém hloučku, sám na strom připraví
ráhno,
satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou.

R: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel
mýlit,

[: nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh. :]

4. Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu,
dárkyně moudrosti za starých dávných časů,
teď v tichém hloučku v jejich rukou úroda,
spása,
Athéna jméno má, chybí ji tvář a краса.

R: Ty dy dy ...

PETŘE PETŘÍČKU

- C G Ami F C G*
1. Petře Petříčku chlapče rozmilý,
C
/: my bychom se k sobě tolik,
F C G C
my bychom se k sobě tolik hodili. :/

Š čerty nejsou žerty

2. Větre větříčku vaneš po poli,
/: pofoukej mi mou hlavičku,
pofoukej mi mou hlavičku ať nebolí. :/
3. Voda voděnka mezi oblázky,
/: takové je pohlazení,
takové je pohlazení od lásky. :/

OKOŘ

- G*
1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
D7 G
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samoten na světě,
D7 G G7
sotva pletu nohama,
C G A7 D7
na konci té cesty trnitě stojí krčma jako hrad,
G
tam zapadli trampí, hladoví a sešílí,
D7 G
začli sobě notovat.

- G D7*
R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
G D7 G
bílá paní šla už dávno spát,
D7
ta měla ve zvyku podle svého budíku
G D7 G G7
o půlnoci chodit strašívát,
C G
od těch dob, co jsou tam trampové,
A7 D7
nesmí z hradu pryč,
G D7
a tak dole v podhradí se šerífem dovádí,
G D7 G
on jí sebral od komůrky klíč.
2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šeríf hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo, aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

JEDNÍM TAHEM

Šíleně smutná princezna

Em Hm C D

Dejte mi malíři barvy všech druhů

Em Hm C D

Já budu do mraků malovat duhu
Řekněte básnici jak verš se skládá
Ona mne ona mne asi má ráda.

C

Já nejsem ani Leonardo
ani Michelangelo

D

paletu mám amatérsky chudou

Am

ale když mne paní múza
políbila na čelo

D

D

Rozhod jsem se skoncovati s nudou

®:

Samým blahem, jedním tahem

srdce z lásky maluju

C F C F

Protože já, protože já,

C D F G

protože já miluju

C F C F

A maluju a miluju, a miluju a maluju

C F C F

a miluju a maluju a miluju a maluju.

Já neměl nikdy nadání

mě hýčkali uměny

Z kreslení jsem vždycky míval pětky.

Ale dneska vlastní duší kreslím fresky
na stěny

fagule mi slouží místo štětky.

®:

TŘI KŘÍŽE

Hop trop

Dmi C Ami

1. Dávám sbohem všem břeňům prokletejm,

Dmi Ami Dmi

který v drápech má ďábel sám,

C Ami

bílou přídí šalupa "My Grave"

Dmi Ami Dmi

míří k útesům, který znám.

F C Ami

R: Jen tři kříže z bílého kamení

Dmi Ami Dmi

někdo do písku poskládal,

F C Ami

slzy v očích měl a v ruce, znavený,

Dmi Ami Dmi

lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,

samý pití a rvačky jen,

chřestot nožů, při kterým přejde smích,

srdce-kámen a jméno Stan.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,

štěkot psa zněl, když jsem se smál,

druhej kříž mám a spím pod zemí,

že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,

Fatty Rogers těm dvoum život vzal,

svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,

ale odpouštět božský,

snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R: Jen tři kříže z bílého kamení

jsem jim do písku poskládal,

slzy v očích měl a v ruce, znavený,

lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

*Kdo se směje, místo aby
zuřil, je vždycky silnější*

TRH VE SCARBOROUGH

Spirituál kvintet

- Emi D Emi
1. Příteli, máš do Scarborough jít,
G Emi G A Emi
dobře vím, že půjdeš tam rád,
G F#mi Emi D
tam dívku najdi na Market Street,
Emi A C D Emi D Emi
co chtěla dřív mou ženou se stát.
 2. Vzkaž ji, ať šátek začne mi šít,
za jehlu niť však smí jenom brát
a místo přize měsíční svít,
bude-li chtít mou ženou se stát.
 3. Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž ji prát
a ždímat v kvítí jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.

STARÁ ARCHA

- D7 G D7 G
- R: [: Já mám kocábku náram-, náram-,
náram-,
D7 G
kocábku náram-, náramnou. :]
G
1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
D7 G
kocábku náram-, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
D7 G
kocábku náram-, náramnou.
- R:
- G
- *: Archa má cíl, já, archa má směr, já,
D7 G
plaví se k Araratu na sever.
- R:
2. Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram-, náramnou,
Noe je zavolał ještě před povodní,
kocábku náram-, náramnou.

4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.
5. Kde útes ční za přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Osej ten sad a slzou ho skrop,
choď těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stkát,
jen pýchy své a boha se chop,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Spirituál kvintet

3. Kázal jim uložit ptáky, savce,
kocábku náram-, náramnou,
'ryby nechte, zachrání se samy hladce,'
kocábku náram-, náramnou.
- R: Já mám...
*: Archa má...
R: Já mám...
4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla,
kocábku náram-, náramnou.
 5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram-, náramnou.

JDOU PO MNĚ, JDOU

Jarek Nohavica

C F C
Býval jsem chudý jak kostelní myš,
Em F G
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
F C G Am
[: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
F C F C
svět fackuje tě, a tak mu to vrat'. :]

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]

C F C
Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
Em F G
na každém rohu mají fotku mou,
F C G Am
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
F C B F G C F C
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.

Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]

Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]

R: *Jdou po mně ...*

Klenotník Smith mi do očí lhal,
dvě facky slíz' a dal, vše mi dal,
[: a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená. :]

Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]

*Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.*

PANENKA Poutníci

G C G C
1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
G D
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
C G C G
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
D G
ani poutovou panenku nezanechal.
G C G D C G D
R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
C G C G D G
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.
2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál. R:

TŘI ČUNÍCI

Jarek Nohavica

- C
1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
Ami
řápají si v blátě cestou-necestou,
Dmi G
kufry nemají, cestu neznají,
Dmi G
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: úí úí úí ...
2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušima bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: úí úí úí ...
3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: úí úí úí ...
4. Když kopytka pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušima bimbají, kopytka máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: úí úí úí ...
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: úí úí úí ...
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojdme s nima zazpívat si jejich píseň veselou: úí úí úí ...

*Žádná píseň
není tak
dlouhá, aby jí
nebylo konce...*

ANI TAK NEHOŘÍ *Balada pro banditu*

1. G C D
Ani tak nehoří svíčka farářovi,
G C D G
/:jako se bělají mojí milé nohy :/
2. Ani tak nevoní kořalička sladká,
/:jako mně vonějí mojí milé jabka :/
3. Ani tak nebolí rána do srděčka,
/:jako mě bolela milé zahrádečka :/

POHÁR A KALICH

Klíč

Emi D G D Emi
1. Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední připitek zbývá,
D G D G
pohleďte, nad polem Špitálským vrcholek roubení skrývá,
D Emi
za chvíli zbyde tam popel a tráva,
D Emi
nás čeká vítězství, bohatství, sláva.

2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
[: ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budem pískat. :]

Ami D G
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami D H7 Ami G Emi H7 Emi
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál, hm ...,

D Emi D Emi
3. Zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.
Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva,
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla.

4. 'Modli se, pracuj a poslouchej,' kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
[: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména. :]

5. Do ticha zazněla přísaha - ani krok z tohoto místa,
se zbrání každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská.

Ami D G
R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami D H7
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál:

*Kdož jsou boží bojovníci a zákona jeho, prostež od Boha pomoci
a úfajte v něho.*

	budova		turistický přístřešek		bažina, rašeliniště
	kostel		veřejné tábořiště		lávka, most
	kaple		hotel, horská bouda		koupaliště
	kříž		ubytování		lázně
	hřbitov		restaurace, bufet		pramen
	pomník		továrna		studánka
	významné místo		lom		
	zámek, hrad		halda		
	zřícenina		důl v provozu		
	vyhlídka		důl mimo provoz		
	rozhledna		vysílač		
	muzeum		elektrárna		
	informace		trigonometrický bod		
	rozcestník		hraniční přechod		
	jeskyně		zeď		
	skála		hájovna		
	benzinová pumpa		meteostanice		
	autobusové nádraží		lehký bunkr		
	zastávka autobusu		objekt těžkého opevnění		
	nemocnice		hranice CHKO		
	vodní mlýn		chráněné území přírody		
	větrný mlýn		přírodní zajímavost		
			památný strom		

M A P O V Ě Z N A Č K Y

KOMETA

Jarek Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi

- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

LACHTANI

Jarek Nohavica

C F C
R: /: Lach, lach, jé, jé.
Ami G C
Lach, lach, jé, jé. :/

C F C
1. Jedna lachtaní rodina
Ami G C
rozhodla se, že si vyjde do kina,
F C
jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají
Ami G C
a teď u kina Vesmír lachtají,
G C
lachtaní úspory dali dohromady,
G C G
koupili si lístky do první řady,
C F C
táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu"
Ami G C
a pro každého koupil pytlík arašídů, ó.

R:

2. Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

R:

3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla
nevídaná zlost ho popadla:
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med,
tady zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašídů po kině, jé.

R:

C F C
4. Tahle lachtaní rodina,
Ami G C
od té doby nechodí už do kina, lach lach

VÍNO

klíč

Emi D Emi C H7
R1: Víno teď nalej nám, ať si každěj, co chce, zpívá,
Emi D Emi H7 Emi
vína plnej džbán, dnes do rána budeme pít.

R2: Víno nalej nám, po boji jen žízeň zbývá,
zítra někdo z nás třeba už nebude žít. Emi D Emi H7 Emi

Emi D C H7 Emi
1. Než přijde den, každý má času dost,
D G D G
zbývá jen zapít žal, klít a mít zlost,
D Emi H7
že zas je nás čím dál míň, víra je tu jen host,
Emi D C H7 Emi
proč se máme bít druhejm pro radost.

R1:
2. Krátí se noc, v krčmě všem slábne hlas,
ráno zavelí a kdekdo zláme vaz,
[: už zní rozkaz, dál bít se můžem, třeba i krást,
ten, kdo přežije, tomu zbyde chlast. :]

R1:
R2:
F#mi E F#mi D C#7
R1: Víno teď nalej nám, ať si každěj, co chce, zpívá,
F#mi E F#mi C#7 F#mi
vína plnej džbán, dnes do rána budeme pít.

R2:
A E F#mi D C#7
*: Zpívej až do rána, není každá bitva prohraná,
F#mi E F#mi C#7 F#mi
dojde i na pána, a pak si budeme žít,
na na na ...

DEPEŠE

Kubišová Marta

C G7 C G7
1 Zdá se mi, že na každěj pád
C Emi
tvůj hlas je pro mě opíát,
F D
že zní pilnou depeší
F Bb
co nás naráz potěší.
2. Zdá se mi, div že neklečím
pojd' nebo si tě vybrečím
a přijd' dolů na náš dvůr

F Bb Eb
stůj tam jak sám Aznavour.
F G C F/C F
R. /:Stůj a zpívej mi kdo má koho rád
G C F/C C
já tebe jistě ty mě snad
F/C C F G C
zpívej mi abych mohla spát. :/
E H7 E G#mi A F# A D
*: Tádada ...
A D G A H E A/E
Tádada ...

OSADNÍ PÍSEŇ

Brontosauri

Dmi A
1. Na břehu řeky Sázavy je tichý, klidný kraj,
Dmi A
na břehu řeky modravý, tam osadu prej maj.
Gmi Dmi
Když měsíc kraj ten ozáří a peřej zašumí,
A D
tu kamarádi z osady si s lesem rozumí.
D G D
R: Každý, kdo patříš mezi nás, víš, co je kamarád,
E A
každý, kdo musel odejít, tak vrátil by se rád,
G D
Toronto, má osadu, svým krajem kouzelným,
G A D A,D
říčko moje, Sázavo, jen u vás je dobře, to já vím,

2. Ozvěna hlasy navrátí, když soumrak přišel tam,
tu kamarádi z osady nechtějí být nikdo sám.
Oheň zaplál černou tmou a píseň lesem zní,
mraky letí oblohou, jen stromy tiše spí.

R:

3. Na břehu řeky Sázavy agáty zašumí,
tu kamarádi z osady i skalám rozumí.
Když vláček nocí zahouká, jdem všichni domů spát,
jen vlajka s listem javoru tu bez nás bude vlát.

R:

SBOHEM GALÁNEČKO *vlasta Redl*

C Ami Dmi G C D7
1. Sbohem, galánečko, já už musím jít,
G Emi Ami D G G4sus
sbohem, galánečko, já už musím jít,
Dmi G C Dmi G C Dmi G C
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
Dmi G C F G7 C Ami Dmi G7 C
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: kyselé vínečko :] podalas' mně v džbánu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
[: eště včil sa stydím, :] co sem všecko tropil. :]
4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, :]
[: to ta moja žízeň, :] ta to zavinila. :]

PRAŠE (FERDA JEDE NA KOLE)

D
Spadlo prase do strouhy,
A
jak široký tak dlouhý,
D
Ferda jede na kole,
A D
Ferda jede pryč.

Koho by to napadlo, že by prase upadlo,
Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

Svalilo se s heknutím, zakvičelo leknutím,
Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.

Prase to je těžký,
zvlášť, když spadne z vejšky,
Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

Kdo to prase postaví,
když je strašně špinavý,
Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.

Postaví ho zase, něký jiný prase,
Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

Až to prase bude stát, můžem se ho otázat,
Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.

Co se vlastně semlelo,
že se prase skácelo,
Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

Prase, to nic neřeklo, kviklo a pak uteklo,
Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.

Tím pádem je prakticky,
ztracené už navždycky,
Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

No a nyní závěrem,
k hlavnímu se doberem,
Ferda jede na kole, Ferda jede pryč.

Není těžký do louže, spadnout a to protože,
Ferda jede na kole, veze na něm rýč.

CHVÁLÍM TĚ, ZEMĚ MÁ

Švěrák, Uhlir/Kolja

G C
Chválím tě, Země má,
G D
tvůj žár i mráz,
G C
tvá tráva zelená
G D G
dál vábí nás.

Máš závoj z oblaků
bílých jak sních.
Hvězdo má, bárko zázraků
na nebesích.

C G
Ať před mou planetou
C D
hvězdný prach zametou.

Dej vláhu rostlinám,
dej ptákům pít,
prosím svou přízeň dej i nám,
dej mír a klid.

Dej vláhu rostlinám,
chválím tě, Země má,
dej ptákům pít,
tvůj žár i mráz,
svou přízeň dej i nám,
tvá tráva zelená
dej mír a klid.
dál vábí nás.

Máš závoj z oblaků
bílých jak sních.
Hvězdo má, bárko zázraků
na nebesích.

Ať před mou planetou
hvězdný prach zametou.

Dej vláhu rostlinám,
dej ptákům pít,
svou přízeň dej i nám,
dej mír a klid,
svou přízeň dej i nám,
dej mír a klid.

HEIDI, DĚVČÁTKO Z HOR

Kamelot

Emi D C D G (C)
1. Toulal jsem se v létě po kopcích,
Emi Hmi C
bez kompasů a map,
Emi D C D G (C)
spával u ohňů, jak vandráci,
Emi Hmi C
v noci koukal po hvězdách.
Ami C Emi
Na ten můj život plnej náplastí a stehů,
C Ami Emi Hmi C
sbíral jsem sílu, abych došel ještě dál.

Emi Hmi C D
R: Rá--no, mě jak víla probudila,
G C D G C
kytku v náručí, v očích žár a vzdor,
Ami Emi
Heidi, děvčátko z hor.

2. Potom šeptem říká: "Pomoz mi,
živou vodu najít mám.
Takže napočítej do osmi,
tolik dnů pak budeš sám."
A já jsem hledal, tam v horách, vodu slepcům,
to abych věděl, že i dobrem dá se žít.

D G
*: Hmm, příběh, jak z pohádky zbyl,
H7 Emi
už jsem jí neviděl,
D G
ale sám sobě slíbil,
H7 C
lidem pomáhej.

Had na rožni:

Na čtvrt kila
polohrubé mouky
dej 5 dg cukru,
jedno vejce trochu
kvasnic a soli
(tento poměr
můžeš násobit).
Zadělej mlékem,
přidej 5 dg oleje
nebo rozpuštěného
másla, důkladně
propracuj. Vyválej
těsto do tvaru
hada, navíh na
syrovou větev, usad
do vidlic a za
stálého otáčení
peč. Opatrně
stáhni z prutu a
pocukruj.

A POHÁDKY JE KONEC *Nesmrtelná teta*

A D A D A D A D
(ona) Stmívá se nad královstvím, závist je smutek a splín
A D A D A D A
(on) Závist potutelná číhá, je nesmrtelná.
D E A D
(oba) Tam, kde láska vládne, závist je ztracená,
E Hmi E A
shání srdce prázdne, z lásky bývá zmatená.

D E A D E A
R: Bim bam zvon vyzvání,
D E A D E A
blíží se svítání.

Svítá. Rozum šel spát. Z lásky zblázním se rád.
Svítá a já mám strach, že láska je jen v pohádkách.
Tam, kde láska vládne, závist je ztracená,
shání srdce prázdne, z lásky bývá zničená.

R: Bim bam zvon vyzvání,
láska nás ochrání.

D E A D
(oba) Tam, kde láska vládne, závist je ztracená,
E Hmi
shání srdce prázdne z pravdy šílí.

R: Bim bam zvon vyzvání,
blíží se svítání.
Ná ná ná ná ná ná,
láska nás ochrání.

KDEPAK TY PTÁČKU HNÍZDO MÁŠ *Gott Karel*

E
1. Kdepak ty ptáčku hnízdo máš
H7
skryš a zázemí
vždyť ještě léčky málo znáš
E
málo zdá se mi.
E
Ref: Hej břizo bílá skloň se níž
A
dej ptáčku náruč svou a skryš
Ami E H7
já pak můžu jít a v duši klid

G# H7 (při druhém hraní E E7)
můžu pak mít
A Ami E H7
já pak můžu jít a v duši klid
E
můžu pak mít.
2. Kdepak ty ptáčku hnízdo máš,
kam dnes půjdeš spát
až sníh a mráz dá loukám plášť
sám se začnu bát.

Ref: Hej břizo ...
H7 E
|: Kdepak ty ptáčku hnízdo máš :|

ROSA NA KOLEJÍCH

Wabi Daněk

C F6 F#6 G6 C
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
F6 F#6 G6 C
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
F6 G6 Ami Cdim
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
F6 F#6 G6 C
podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 G6 F6 C
R: Tak do toho šlapni, ať vidíš kousek světa,
F6 G6 F6 C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
F6 G6 F6 C
telegrafní dráty hrajou ti už léta
F6 F#6 G6 F#6 F6 C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
F6 F#6 G6 F6 F#6 C
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

C F6 F#6 G6 F6 F#6 C
R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

DÍKY ZA KAŽDÉ NOVÉ RÁNO

Ulrychovci

G Emi D G Emi C D
Díky, za každé nové ráno, díky za naděj' nových dnů,
G Emi D G D G
díky za to že v dálce mizí tiseň špatných snů
G Emi D G Emi C D
Díky, za každou novou píseň, díky za tón co nadějí zní,
G Emi D G D G
díky za to co dávno ví se, že je krásné žít.
G C G D
Dík za všechno to dobré co nás potkalo,
D C G D7
dík za všechno to zlé co se nám nestalo.
G Emi D G Emi C D
Díky, za každé nové ráno, díky za víru, za ideál,
G Emi D G D G
díky za cestu darovanou, kterou půjdem dál. 5.=1.

PRINCEZNA ZE MLEJNA

V. Barta, M. Krkoška

- D A7 D
1. Vím jedno návrší zámek nádhernej
G
z nejhezčích pohádek ho znám.
Emi D
|:Stavěnej z křišťálu sahá k nebi pomálu
A7 D
povětrí přijde k duhu princeznám:|
2. Bílé je lilium bílej krásnej sen
bílé je pravé hedvábí.
|:Jdu cestou necestou za svou bílou nevěstou
jiná mě na tom světě nevábí:|
3. Šípková růžičko z dávnejch příběhů
odkvítáš tiše v ústraní.
|:Odpusť mi svatej Ján, že tvou krásu nehledám
na jinou myslím večer před spaním:|
4. Stříbrná tůňka se zhlíží ve hvězdách
Velký vůz ztratil zákolník
:Rozsypal nad náma celou fúru s hvězdama
jenom já nemám štěstí za troník:|
5. Já vím, že v tej noci plnej zázraků
vykvet' můj kvítek z poupěte.
|:Pomoz mi svatej Ján ať tu chvíli nezmeškám
než planě nazdařbůh odkvete:|
6. Vím jeden bílej mlejn, zámek stříbrnej,
v údolí znám to návrší.
|:V tom pěkným stavění je moje potěšení,
že na něj myslím, zatím netuší:|
7. Bílý je pápěří bílej dobrej den,
bílej je ubrus sváteční.
|: Ten kterýho já chci, nosí bílou čepici,
ostatní ženiší jsou zbyteční:|
8. Vím jedno oudolí, vím já pěknej mlejn,
už všechny kořeny v něm znám.
|:Bydlí tam panenka, voči má jak pomněnka,
jinou už na tom světě nehledám:|
9. Vím jedno oudolí, vím já pěknej mlejn,
míří sem cesta s přívozem.
|:Jde cesta - necesta, tady je má nevěsta,
nerovná se jí žádná z princezen:|
10. Vím jedno údolí, vím ja pěknej mlejn,
vedle něj rybník s rákosim.
|:Ta dívčí, co já znám, je má bílá princezna,
tu si já vod pantáty vyprosím:|

A TE REHRADICE

lidová/ Čechomor

Dmi C F
A te Rehradice na pěkný rovině,
G Ami Dmi G7 C
teče tam voděnka dole po dědině,
Gmi Ami Dmi
je pěkná, je čistá.

A po tej voděnce drobný rebe skáčó,
pověz ně má milá, proč tvý voči pláčó
tak smutně, žalostně.

Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe,
že sme sa dostali daleko vod sebe,
daleko vod sebe.

Co by neplakaly, když hlavěnka bolí
musijó zaplakat kvóli šohajovi
kvóli šohajovi

SEDMIKRÁŠKA

Brontosauři

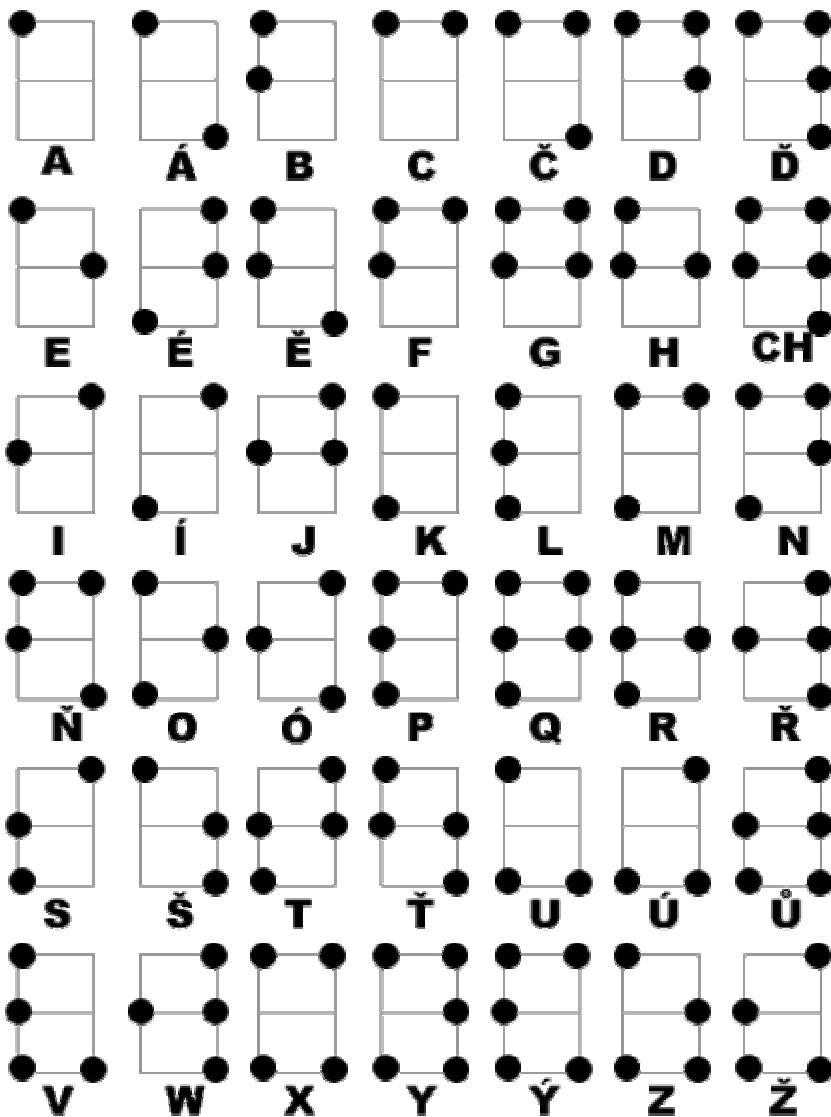
- Hmi
1. V řece plavou bílý lístky, sedmikrásky někdo blízky
Emi Hmi F#7 Hmi
druhému se ptal, zda na něj myslí, vzpomíná, má-nemá rád.
2. Smutně plavou květy vodou, rozum pláče nad náhodou,
nemá, nemá, řeko nemá, pospíchej, ať nebolí to tak.

H7
R: Chvíli si myslíš, že svět ztratil tvar,
Emi
prostor se zúžil na má dáti - dal,
A
jak mokrá sirka připadáš si zbytečná,
D F#7
jak zapálený trsy trav.

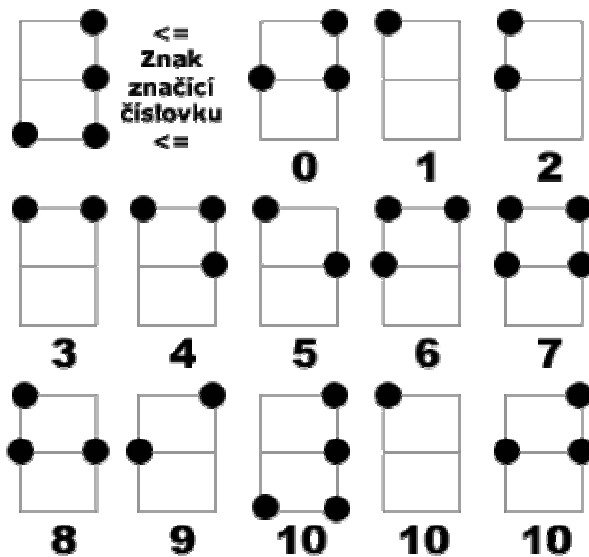
3. Ushla kytká na kamenech, vezmi ji a v knížce nech ji,
pro vzpomínku u básniček, ze kterých ti po večerech čet'.

R:
4.=1.

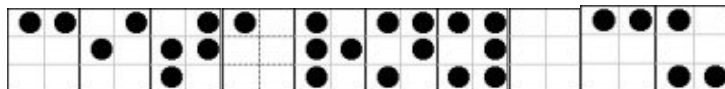
BRAILLOVO PÍSMO

ČÍSLOVKY

V Braillovu písmu napsáno CITARNY.CZ

KOZEL Jarek Nohavica

- G C*
1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
D G
velice si s ním rozuměl,
C
měl ho moc rád, opravdu moc,
D G
hledil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
když to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zapískal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

VÁLKA RŮŽÍ

Spirituál kvintet

- Dmi G Dmi A*
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
Dmi Gmi Dmi A
nad ztichlým polem válečným, derry down,
F C A Dmi Dmi/C Bb A
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
Dmi Gmi A Dmi
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

VARIACE NA RENESANČNÍ TĚMA

Vladimír Mišík

Ami F G Ami
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
/: námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána, :/

Láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
/: které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest. :/

Láska je jako večernice plující noční oblohou,
/: náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou, :/

ZAFÚKANÉ Fleret / Vlasta Redl

Ami Aadd9 Ami Aadd9
1. Větr sněh zanešl z hor do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Ami Fmaj7 Ami E4sus
cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C
R: [: Zafúkané, zafúkané,
F C(Dmi) Dmi(E) E(Ami)
kolem mňa všeko je zafúkané. :]

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R: [: Ale(-) zafúkané, zafúkané,
okénko k tobě je zafúkané. :]

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závejoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R: [: Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tobě sú zafúkané. :]

SNAD JSEM TO ZAVINIL JÁ *Olympic / Petr Janda*

Ami C D Dmi E7

1. Zas si tak smutná, kdo se má na to koukat,

Ami C D Dmi

nic jíst ti nechutná, v hlavě máš asi brouka.

C H B Ami

R: Tak nezoufej, nic to není,

C H B Ami

za chvíli se to změní,

Dmi G C E

snad jsem to zavinil já.

Ami C D Dmi E7

2. Zkus zapomenout na všechno, co je pouhou

Ami C D Dmi Flet

tou tmou obarvenou na černo, smůtnou touhou.

R:

JÁ, JÁ, JÁ, JÁ, JÁ, JÁ, JÁ, JÁ. *Ami C D7 Dmi Ami C D7 Dmi*

JÁ-Á-Á *Ami C D7 Dmi* JÁ-Á-Á *Ami C D7 Dmi*

JÁ-Á-Á *Ami C D7 Dmi* JÁ-Á-Á *Ami C D7 Dmi* JÁ *Ami*

PETĚRBURG

Jarek Nohavica

Ami F E Ami

1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,

F E Ami

zatlouaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal.

C Dmi E

R: [: Lásku moji kníže Igor si bere,

F D#dim H7 E

nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,

Ami F E Ami

havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral./

mezihra *Ami/ Ami F E / /C Dmi E F D dim H7 E Ami Ami F E/*

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,

moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.

R: [: Mému žalu na světě není rovno,

vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,

vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :]

ZAVOLEJTE STRÁŽE

Ať žijí duchové

A
Zavolejte stráže, zbláznilo se páže,
E A
zbláznilo se páže, prý chce dobýt hrad.

Kutálí si páže kouli velké ráže,
kouli velké ráže, můžete se smát.

Vám se asi zdá, že, páže nedokáže,
páže nedokáže, ztéci každý hrad.

To neznáte páže, s koulí velké ráže,
s koulí velké ráže, může se to stát.

D A E D A
Vážení, dospělí, račte vstát z postelí.

Zavolejte stráže,
To neznáte páže,

Důležitá telefonní čísla:

150 hasiči
155 záchranná služba
158 policie
156 městská policie
112 centrála všech
složek, celoevropské

KDYBY SE V KOMNATÁCH

Princové jsou na draka

C Gmi
K životu na zámku mám jednu poznámku

F C
Je tu neveselo, je tu truchlivo

Gmi
V ostatních královstvích nezní tak málo smích

F C
Není neveselo, není truchlivo

C7 F Emi
Kdyby se v komnatách běhoun jak hrom natáh

Dmi G C
A na něm akrobati začali kejklovati

C7 F Emi
Kdyby nám v paláci pištěli dudáci

Dmi G C
To by se krásně žilo, to by byl ráj

Kde není muzika, tam duše nařiká
Tam je neveselo, tam je truchlivo
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry
Kde není neveselo, žádné truchlivo

Kdyby se v komnatách ..

BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA

Pavel Dydovič

G D C G
1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
D C G
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
D C
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
A C D
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

G D
R: Máš, má ovečko, dávno spát,
C A
a můžeš hřát, ty mě můžeš hřát,
G C G C
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
G C G
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

VALČÍČEK

Nedvědi

C G7
R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
C
ať ti každej den připomíná
C7 F C
[: toho, kdo je tvůj, či ty jsi a kdo má rád,
G7 C
ať ti každej den připomíná. :]

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mů já.
Dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

R:

HVĚZDA NA VRBĚ

Olympic

- Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi
1. Kdo se večer hájem vrací, ten ať klopi zraky,
G Ami Emi Ami Dmi G7 Emi E A C Emi
ať je nikdy neobrací k vrbě křivolaký,
G Ami Emi Ami F Emi G7 C Emi
jinak jeho oči zjistí, i když se to nezdá,
Ami Emi Ami Dmi F Ami
že na vrbě kromě listí visí malá hvězda.

C F C F
R: Viděli jsme jednou v lukách plakat na té vrbě kluka,
Dmi Bb7 D7 G7 Emi G
který pevně věřil tomu, že ji sundá z toho stromu.

2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem když večer chladne,
ať jde klidně přesto hájem, hvězda někdy spadne,
ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si
a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

R:

HAJNÝ JE LEŠA PÁN

G D C
Hajný je leša pán,
Ami G D
zvěří je milován,
C G
hajný je leša král
C D G
a každý pytlák se ho vždycky bál.

Co se děje? Les mi hoří?
Nebo řadí kuny, tchoří?
Že by pytlák, lesní pych?
Já tu meškám v pantoflích!

Klidně si zůstaňte
v domácí obuvi,
klukům to nevadí, dívky vás omluví.

Máme výborný plán,
tímto jste k němu zván,
a dejte nám je třeba jako dar.

Sekerečku vem a zatni.
Copak to jde? Strom je státní!
Zadarmo se nezíská.
Z toho koukaj želízka.

Slibuju za kluky,
slibuju za holky,
za každý strom dáme
sto malých do školky.

Tomu já říkám plán,
tímto je ujednán.
Hajný je leša pán,
je mládeží a zvěří milován.
Hajný je leša pán,
je mládeží a zvěří milován.

JAHODY MRAŽENÝ

Jiří Schelinger

A D A
Poslala mě moje dívka pro jahody červený,
G E A E A
bez nich se prý nemám vracet, tak tu stojím ztrápený.
D A
Když se dívám co je sněhu, fouká vítr, pálí mráz,
G E A E
možná že si holka myslí, že se mi tak zbaví snáz.

G A D A
[: Zapoměla vážení, na jahody mražený,
G A D A
na jahody mražený, v igelitu balený. :]

Pohádku to připomíná o dvanácti měsíčkách
nechtěla mi říci sbohem, teď bych chtěla abych plách.
Mohl bych se klidně vrátit, vím však že mě nečeká,
měla mi to říci sbohem, že jiného ráda má.

SUGARTOWN (Š, Š, Š) *Zuzana Norišová-*

G Ami C D
Akáty šumí, když padá déšť,
padá mi do vlasů, chce mi je splést,
neví, že láskou chci hlavu si plést,
Ami D Ami D Ami D7 G
tak mu to š-š-š, š-š-š, š-š-š-š-š-š, šepotám.

Do mého ticha tiše vkročil on, lásku rozhoupal jak velkej zvon,
před chrámem lásky byl bláznivej shon,
každej si š-š-š, š-š-š, š-š-š-š-š-š, šepotá.

Jenže ten den je už včerejší, já nevím, proč mě všichni konejší,
vždyť nejsem jediná, co bloudí,
co modlitbu š-š-š, š-š-š, š-š-š-š-š-š, šepotá.

Ten, kdo v noci vtéká jako každej den,
vím, že někdo zbarví černej sen, sen zmoklej jako dnešní den,
po kterém š-š-š, š-š-š, š-š-š-š-š-š, šepotám.

(melodie sloky do ztracena)
Pa-dá-ba-dá-ba dá-dáp-tám, ...

NEOPOUŠTĚJ

Švėrák, Uhlir

C G
Neopouštěj staré známé pro
nové,
F G C
zvláště když jsou momentálně v
nouzi.

G
Možná mají paměť jako slonové,
F G C
každé ráno tesknota je vzbouzí.

C G
Neopouštěj staré věci pro nové,
F G C
i když barva šedivá a prýská,
G
byly kdysi lesklé, byly chromové,
F G C
a teď se jim na smetišti stýská.

F G C ami
Dneska jsi tak úspěšný a nemáš
strach,
F G C
žádný hřebík netlačí tě v botě,
ami emi
zítra budeš opuštěný starý
brach,
F G C
zítra budeš úspěšný kůl v plotě.

Dneska jsi tak úspěšný a nemáš
strach,
žádný hřebík netlačí tě v botě,
zítra budeš opuštěný starý
brach,
zítra budeš úspěšný kůl v plotě.

Neopouštěj staré známé pro
nové,
nebuď na ně zčistajasna drzý,
možná mají paměť jako slonové,
možná je to nadosmrti mrzí.

Bez přátel není štěstí
a bez neštěstí
nepoznáte přátele.

české přísloví

TULÁCKÝ RÁNO Nedvědi

Dmi
1. Posvátný je mi každý ráno,
Ami Dmi
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
Ami Dmi
a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi
R: Tulácký ráno na kemp se snáší,
Bb C F
za chvíli půjdem toulat se dál,
Dmi
a vodou z říčky oheň se zhaší,
Bb C Dmi
tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakěj chcem svět.

R:

3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
kolík v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

R:

RŮŽE Z PAPIŘU

Nedvědi

- Dmi E7 Gmi
1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
Ami Dmi
hlava třeští, asi tě mám rád,
E7 Gmi
stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,
Ami Dmi
studenou sprchu měl bych si dát.
D7 Gmi
R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
C7 F A7
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
Dmi Gmi
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
Ami Dmi
že nebe modrý ještě smysl má.
2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.
R: Dmi E7 Gmi Ami Dmi E7 Gmi Ami Dmi
R:

BÁSNÍK LES

Vltava

Zase Dcesta prašná Gpod nohama Dpráší
zase Dkvěty rdesna F#mimůj smutek Emizháší A
zase F#myš mi z meze Gdo cesty vleAze
ty kdo Dvíš - Gvíš Ajak je v Dlese!

V lese je Gtónů jako v E7nejdražším tromA6bónu
a kdo to F#nepoznal Eten hned teď ať
klidně jde si Adál lalala lalalalala lalala lalalalala

Zase srdce kluka pod bundou ti ťuká
zase se sluncem být smíš jedna ruka
zas' cítíš že nebe rudne pro tebe
a svět je mír - mír pod sombrérem!

Les je tak krásný, les je nejmoudřejší básník
a kdo to nepoznal ten hned teď ať
klidně jde si dál lalala lalalalala lalala lalalalala

INDIÁNSKÉ PÍSMO A SYMBOLY-

		mir		leden	Symbols na skaut. totemech. skauting, sk. idea delfin, miluje umění (Řecko) opatrný had (bible) pavouk - bilnost oheň, víra, věrnost skarabeus - bohatství (Egypt) rychlost - šíp učení, sova mudrost věrný pes život - plod seme kotva, bible naděje láska bible víra - bible čtyřlístek úspěchu spravedlnost slunce - zdraví filosof marabu
		válka		únor	
		dobro zlo		m. hladu	
		voda		březen	
		pramen na dostřel 3 šířů		m. vran	
		tábor		duben	
		vesnice		m. trávy	
		mnoho hromada		květen	
		hlad		m. sazenic	
		smutek - pláč		červen,	
		mluviti řečmi		m. růží	
		viděl jsem		červenec	
		práce		m. bouří	
		zálesactví		srpen,	
		vzrůst		m. zrní	
		život (krávnice) smrt		září	
		náčelník		m. lovu	
		hory a jezera		říjen	
				m. padaj. listí	
				listopad	
				dláznivý m.	
				prosinec	
				m. noci	
				veselí	
				okřídlené srdce	
				špatná, nepitná voda	
				mělka	
				voda	
				velké jezero - moře	
				dýmka miru	
				kalumet	
				oheň, omítka	
				tábor přes noc	

TŘI CITRÓNKY

C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
1. V jedné mořské pustině ztroskotal parník v hlubině,
C Ami Dmi G7 C
jenom tři malé citrónky zůstaly na hladině.

C Ami Dmi G7 C
R: Rýbaroba, rýbaroba, rýbaroba ču ču, rýbaroba,
Ami Dmi G7 C Ami
rýbaroba, rýbaroba, ču ču, rýbaroba, rýbaroba,
Dmi G7 C
rýbaroba, ču ču, zůstaly na hladině.

2. Jeden z nich povídá: "Přátelé, netvařte se kysele,
vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé.

Ref: že nám patří moře celé.

3. A tak se citrónky plavily dál,
jeden jim k tomu na kytaru hrál,
a tak se plavily do dále, až na ostrov korálový.

Ref: až na ostrov korálový.

4. Tam je však stihla nehoda zlá,
byla to mořská příšera,
sežrala citrónky i s kůrou, zakončila tak baladu mou.

Ref: zakončila baladu mou.

HRUŠKA

Čechomor

A D
1. Stojí hruška v širém poli, vršek se jí zelená
/: Pod ní se pase kůň vrany, pase ho má milá :/

D A D G A
2. Proč má milá dnes pasete, z večera do rána
D G A D A D
/: Kam můj milý pojedete, já pojedu s váma :/

D A/D D G/D A/D
3. O já pojedu daleko, přes vody hluboké
D G/D A/D D/D A/D D
/: Kéž bych byl nikdy nepoznal, panny černoooké :/

ZABILI, ZABILI

Balada pro banditu

G C Ami C G
1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
G C Ami C G
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.

G C
R. Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
G D
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
G D G
není, není tu.

2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.

R.

3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.

R.

4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

ŽELVA

Olympik

D G D G D G D G
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
D G D G D G D G
velmi radno je plavat na dno za ní,
A Hmi
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
D G D G D G D G
nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

D A G D A G D
R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
G A G A
ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želv a spousty vodní.

R:

ŠTATISTIKA

Princové jsou na draka

D

1. Je statisticky dokázáno, že slunce vyjde každé ráno
a i když je tma jako v ranci, noc nemá celkem žádnou šanci.

G A D Hmi

- R: [: Statistika nuda je, má však cenné údaje,

G A G D

neklesejte na mysli, ona nám to vyčíslí. :]

2. Když drak si z nosu síru pouští a Honza na něj číhá v houšti,
pak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.

R:

3. Tak vyřídte to ctěné sani, že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičky kratší.

R:

V MOŘI JE MÍSTA DOŠT Jarek Nohavica

C Dmi G7

- R: V moři je místa dost, v moři je místa dost,

C Ami7 Dmi7 G7 C

v moři je místa, místa, ach, místa, v moři je místa dost.

C

1. Podmořský koník kluše s nákladem mořské pěny,

F G7

cesta je velmi mokrá, koník je popletený,

C F

za první vlnou vlevo okolo mořských patníků,

G7

za rohem v Golfském proudu už vidí Afriku.

R:

2. Medúzy průhledné jak výkladní skříň,
čím blíže jsou k hladině, tím vidět jsou míň,
na vlnách houpají se a když je nikdo nevidí,
šťouchají do lehátek, strkají do lidí.

R:

3. V chaluhách pod hladinou perou se chobotnice,
na každém chapadle boxerská rukavice,
perou se, melou se, padají, vstávají
a všechny ryby kolem ploutvemi pleskají.

R:

4. Rejnoci placatí jak kuchyňské utěrky
šestého každý měsíc dobijou baterky,
na mořských křížovkách blikají světla,
aby se nesrazily ryby s rybama.

DOKUD SE ZPÍVÁ

Jarek Nohavica

- C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
F G C Ami G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C Emi Dmi7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. hóhó
že dokud se zpívá ještě se neumřelo

HUSLIČKY

vlasta Redl / Hradišťan

- A D A Hmi F#mi E
1. [: Čí že ste, husličky, čie, kdo vás tu zanechal :]
Hmi A D Hmi E A D Hmi F#mi E Hmi F#mi E
na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha?
2. [: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :]
[: že ste, husličky, samé :] na světě zostaly?
3. [: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :]
[: co sa mu enem zdálo, bože(-), :] že už vjec nechtěl hrát? :]
4. [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
[: až sa tá bude trápit, :] která ho nechtěla.

DĚLÁNÍ Princové jsou na draka

G C
Když máš srdce zjihlé, když máš potíže
G C
Tak dej cihlu k cihle, těsto do díže
Ami D G Emi
Upeč třeba chleba, postav třeba zeď
C D G Emi
Žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď
C D G G C G C
Začni s tím hned teď

C D G Emi
Dělání, dělání všechny smutky zahání
C D G
Dělání, dělání je lék
C D G Emi
Dělání, dělání to nám úsměv zachrání
C D G
Dělání, dělání je lék

BATALION Spirituál kvintet

Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi
R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
G D Emi G D Emi Hmi Emi
víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

Emi G D Emi Hmi
1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Emi G D Emi Hmi Emi
ostruhami do slabin koně pohání,
G D Emi Hmi
tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a sláva,
Emi G D Emi Hmi Emi
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Emi G D Emi
*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
G D Emi Hmi Emi
zítra do Burgund batalion zamíří,
G D Emi
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
G D Emi Hmi Emi
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád. *: R:

HLÍDAČ KRAV

Jarek Nohavica

F G C

Pam padadadam.....

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F G C

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

F G C

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany, mýt se v lavoře,

F G C

od rána po celý den zpívat si jen,

F G C

zpívat si: pam pam pam padadadam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

NA ŽALMANA

Hradišťan

Jede jede pan Jan, jede, jede Žalman, jede jede celé naše rytířstvo!

Čeho žádá pan Jan, čeho žádá Žalman, čeho žádá celé vaše rytířstvo?

Jednu pannu krásnou, jako hvězdu jasnou, jede pro ni celé naše rytířstvo!

My vám ji nedáme, my si ji necháme, ať odjede celé vaše rytířstvo!

Jede, jede, pan Jan, jede jede Žalman, jede, jede celé naše rytířstvo!
Čeho žádá pan Jan, čeho žádá Žalman? čeho žádá celé vaše rytířstvo?
Jednu pannu krásnou, jako hvězdu jasnou, jede pro ni celé naše rytířstvo!
Teď už vám ji dáme, zlaté věnce máme, vemte si ji, celé vaše rytířstvo!

NA KAMENI KÁMEN

Nedvědi

C
1. Jako sušej, starej strom,
Fmaj7
jako všeničící hrom,
C
jak v poli tráva
Fmaj7
připadá mi ten náš svět, plnej řeč
Ami G C
a čím víc, tím líp se mám.

Fmaj7
R: Budem o něco se rvát,
Ami G
až tu nezůstane stát
C
na kameni kámen,
Fmaj7
a jestli není žádnej Bůh,
Ami G
tak nás vezme země - vzduch,
C
no, a potom amen.

2. A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den
bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R:

3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde,
přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taký jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

R:

C Fmaj7 Ami G C
Laj la laj ...

~~hka~~ Tereza: Hymna života

Život je šance - využij ji
Život je krása - obdivuj ji
Život je blaženost - uživej ji
Život je sen - uskutečni ho
Život je výzva - přijmi ji
Život je povinnost - naplň ji
Život je hra - hrej ji
Život je bohatství - ochraňuj ho
Život je láska - potěš se s ní
Život je záhada - pronikni ji
Život je slib - splň ho
Život je smutek - překonej ho
Život je hymna - zpívej ji
Život je boj - přijmi ho
Život je štěstí - zaslouž si ho
Život je život

VZPOMÍNKY

Karel Plíhal

D Ami
1. Vlastní krví slunce kreslí na skla oken krajinky,
Hmi A
odevšad se na zem snesly utahané vzpomínky,
D Ami
otvírám jim do předsíně, zouvají si botičky,
Hmi A
hned se ženou do kuchyně na slaninu s vajíčky.

Hmi G A D
R: Každá má jméno holky, se kterou jsem někdy chodil,
Hmi G A D
každá zná všechna přání, co jsem za ta léta měl,
Hmi G A D
každá ví, kdy jsem pomáhal a kdy jsem zase škodil,
Hmi G A
každá z nich je tou láskou s velkým eL.

2. Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,
snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily,
vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídat,
dokud nás čas nezažene jít se řádně nasnídat.

SKLÁDANKA

Nedvědi

- AG HmiAmi AG
1. Tak od dneška vím, jak zavíráš oči, když pusu ti dávám,
HmiAmi AG
jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to, co bych chtěl,
ED
snad se mi zdáš, nebo nechápu nic,
F#miEmi DC
snad jsem jen blázen, co chtěl bych víc,
AG HmiAmi ED
ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných chvil.
2. Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc,
cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc,
poprvé blízko, blízko tě mám
a tvoje tvář je plná stop mých,
začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.
3. A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít,
uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti dám,
ruce si chvíli nebudu mít,
pel z tvojí kůže nechci si vzít,
tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.
4.=1. + milovaná ...

BANKA

Miki Ryvola

1. E F# H7
Ze starejch časáků a fotek zažloutlejš
 E F# H7
šklebí se chlap, co už se poldům dávno zdejš
 E
gangster má na kahánku, když kouří marijánku
 H7 E
miluje Paula Anku, je velkej lump

2. Tuctovej ksicht a je to přece velkej šéf
na pátý avenue se třese každej sejf
kolťáky vycíděný, heroin a krásný ženy
dolary upocený nejsou náš džob

Ref: A D E A
Jedeme přepadnout velikánskou banku
 A D E A
ve vokýnku kulomet a dvěšť litrů v tanku
 H7
ukradneme mraky dolarů
 E
sejdeme se večer u báru a tam je prochlastáme

3. Zastřelíme poldu, co tu banku chrání
naši velký soupeži už nikdo nezabrání
soustředíme všechno úsilí
poldové už shání posily a my je zastřelíme

4. Nacpeme kolťáky do pouzder podpažních
namažem mechanismy zbraní trofejních
naskáčem do chrysleru kašleme na aféru
rozdělíme si sféru odkud až kam

5. Bezdymej prach a prvotřídní auťáky
falešný dolary a whisky hektřáky
mafie naše máma decentně hejbe s náma
you are my suggar baby make love get back

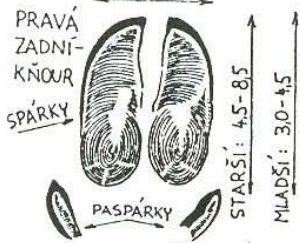
Ref: Jedeme ...

STOPY

PRASE

ML: 23-4,0
ST: 4,0-6,0

SRNEC

SRNEC SRNA

SRNČE

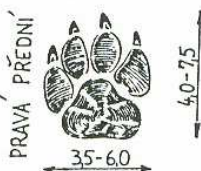
JELEN

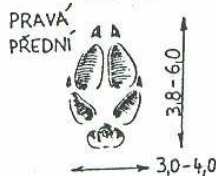
VLK

PES

LIŠKA

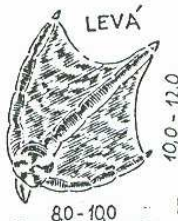
KOČKA

VEVERKA

HUSA

(ROZMĚRY STOP JSOU V CENTIMETRECH)

O PÍŠNIČCE

Karel Plíhal

- G D
1. Přišla na svět jednou k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,
G D F
sešit místo povijanu, sací papír místo plenek,
G D
žádné vroucí blahopřání, žádné slzy dojetí,
Emi C D G
tak se píseň narodila a usnula vzápětí.
2. Vyspala se do růžova, potom básník s něhou táty
vymyl všechna hloupá slova, z akordů jí ušil šaty,
potom ji vzal na procházku, aby lépe zvykla si
na svět, který mění masku stejně jako počasí.
3. Dováděla jako štěně, bezelstně a rozjívěně,
v lidských duších jako v jarních zahradách,
prohrabala všechny kouty, zaštěkala na mrzouty
a mladým starcům zase teklo mlíko po bradách.
4. Píseň rostla jako z vody, živila ji slova díků,
přišel podzim a s ním svody všemohoucích zahradníků,
tito páni, jinak hluší, řekli, že by mohla se
v zájmu zahrad lidských duší píseň nahrát v rozhlase.
5. Chce to jenom drobné změny, zahrady, byť stále menší,
musí být oploceny, opatřeny zámkem zvenčí,
píseň tato příliš vnáší do zahrádek zase to,
co tam potom bujně raší, ač nebylo zaseto.
6. Chybovati, to je lidské, úpravičky kosmetické
básníkovi a té jeho písni jenom prospějí,
nejspíš bude chvílku proti, dokud se sám neoplotí,
k tomu všichni dřív či pozdějš ještě rádi dospějí.
7. Pak ji svlíkli do půl těla, zkoumali ji celí lační,
chuderka se zimou chvěla cestou na sál operační,
nebyla to žádná práce, vzít jí srdce a půl plic,
vůbec žádné komplikace, vlastně vůbec, vůbec nic.
8. Vyhnali ji pětkrát denně zase řadit jako štěně,
aby se jim jejich vzorná péče trochu splatila,
belhala se podél plotů od Prahy po Dolní Lhotu
a pak se kdesi mezi lesy navždy ztratila.
9. A básník denně brečí k ránu za pomoci dvou-tří sklenek,
píše už jen, co má v plánu pro dav mladších dorostenek,
a čas, běžec dlouhých tratí, uběhl pár koleček,
[: básníkovi dobře platí, postavil si domeček. :]

SANDOKAN

stejnojmenný film

Ami

Sandokan, Sandokan

Ami G Emi G Ami

1. Tamtím směrem kterým k ránu se rozléhá křik kormoránů,

Ami G Emi G Ami

tam kde nebe s mořem zpívá, v té dálce vln se ostrov skrývá.

Ami G Emi G Ami

Ztracený jak kapka v moři, země kterou zázrak stvořil.

Ami G Emi G Ami

Palmy, džungle, písek, skály a jenom jediný úzký záliv.

G F G F Emi E

Tam je přístav, malý přístav a když vítr začne správně vát, tak vyplouvá.

Ami D Ami

R: Sandokan, Sandokan, velký vládce a pán oceánů.

Ami D F E Ami

Sandokan, Sandokan, zase z přístavu vstříc novým vítězstvím teď vyráží.

Sandokan, Sandokan, vítr říkají mu leguán.

Sandokan, Sandokan, loď se vznáší jak pták a jen příboje vln proráží.

Sandokan, Sandokan, všechno ví, všechno má ve svém plánu.

Sandokan, Sandokan, ať už kamkoliv míří tam právě včas dopluge.

2. O půlnoci jako ve dne se můžem vsadit sto ku jedné,

předem je nám všechno jasné, přesto ale stále žasnem.

Až se v dálce zvedne příboj, co se vůbec ještě může stát, když vyplouvá.

R: Sandokan, Sandokan, všechno ví, všechno má ve svém plánu.

Sandokan, Sandokan, ať už kamkoliv míří tam právě včas dopluge.

Sandokan, Sandokan, velký vládce a pán oceánů.

Sandokan, Sandokan, loď se vznáší jak pták a jen příboj vln proráží.

Sandokan, Sandokan, všechno ví, všechno má ve svém plánu.

Sandokan, Sandokan, pokaždé zamíří tam kde se bojuje.

Pokaždé zvítězí a pak zas odpluge, pokaždé dodrží to, co nám slibuje seriál.

ŘEKNI, KDE TY KYTKY JSOU

Jiřina Fikejzová

- C Ami F G7
1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
C Ami F G7
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
C Ami F G7
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
F C F G7 C
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?
2. Řekni, kde ty dívky jsou...
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli...
3. Řekni, kde ti muži jsou...
muži v plné polní jdou, do války za zemi svou...
4. A kde jsou ti vojáci...
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu...
5. Řekni kde ty hroby jsou...
Co tu kytek rozkvétá od jara do léta...
- 6.=1.

Běda poraženým!!!

galcké přísloví

BĚDA PORAŽENÝM

klíč

- G Hmi C D
1. Běží krajem dlouhá cesta, do svatého města tě zavede,
G Hmi C D
podél cesty kříže s těly, s těly těch, co neuspěli,
C Emi D G D C D G
vae victis, amen, amen.
2. Tisíce se zvedly v právu, neměly nic a slávu si dobyly,
ponižený zvedá hlavu, veden vírou vlastní síly,
vae victis, amen, amen.
3. Plamen vzpoury letí státem, otroci pouť volnou si zvolili,
otrokář však platí zlatem, římská vojska valem sílí,
vae victis, amen, amen.
4. Marné bylo odhodlání, jiskra žití sklání se před silou,
umírali za svítání, pod nohama cestu bílou,
vae victis, amen, amen.
- 5.=1.

TRPASLIČÍ SVATBA

Ať žijí duchové

- G C A D7*
1. V lese, jó v lese na jehličí, koná se svatba trpasličí,
G C H7 C C#dim G Emi A D7 G
žádná divná věc to není, Šmudla už má po vojně a tak se žení.
Malou má ženu, malinkatou, s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj' telegrámky, už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.

- G D G D*
R. Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,
D G D
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
D G D
a kdo se v téhle věci jednoduše neopíčí,
D G D D7
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.

2. Mají tam lásku, jako trámek, pláče tchyňka, pláče tchánek,
šťěstíčko přejou mladí, staří, v papinově hrníčku se maso vaří.
Pijou tam pivo popovický, (ale jen malý), Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse, jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

- R. Protože láska,

3. = 1.

STÁNKY

Nedvědi

- D G*
1. U stánků na levnou krásu
D Edim
postávají' a smějou se času,
D A D
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
uteče den jak večerní zprávy,
neuměj' žít a bouřeť' se a neposlouchaj'.

- D7 G A*
R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
D Gmi
tak málo je, málo je lásky,
D A D
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
postávají', a ze slov a hlasů
poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R: R:

BURÁKY

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válejí v trávě a louskají buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptají: "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."

R:

BONSOIR, MADEMOISELLE PARIS *Olympic*

1. Mám v kapse jeden frank, jsem nejbohatší z bank nad Seinou,
mám víc než krupíer a stíny Sacre-Coeur nade mnou.

R: Láska je úděl tvůj, pánbůh tě opatruj,
bonsoir, mademoiselle Paris, bonsoir, mademoiselle Paris.

2. Znáám bulvár Saint Michelle, tam jsem včera šel s Marie-Claire,
vím, jak zní z úst krásnejch žen slůvka "car je t'aime, oh, mon cher".
R:

DEJ MI VÍC SVÉ LÁSKY

Olympic

- Ami C
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aů,
Ami G E
co podporují dobrou náladu, aů,
Ami D Dmi
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
Ami E Ami (G)
v noci chodit strašit do hradu, aů.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu, aů.

C E
R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
Ami F C G
má drahá, dej mi víc své lásky, aů,
C E
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Ami F C E
já chci jen pohladit tvé vlásy, aů.

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
mi dokonale zvednul náladu, aů,
nathám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů, aů.

R:
4.=3.

HELE LIDI *Paleček Janík*

D A D A D A
počkej ještě, třeba tě hledá.

D A
*: Hele, lidi, nechte chvílku zmatků,
D A D A D A
na oplátku já vám zazpívám.

2. Hele, dědo, na malou chvílku
na lavičku sedni, nezmeškáš,
vím, že taky tebe berou touhy,
ty schody jsou ale příliš dlouhý.

D A
1. Hele, synku, za malou chvílku
D A D A
pro pusinku přijde slečna tvá,
D A
neboj se, do deště se nedá,

3. Hele, holka, víš, že každé chvílku
tahá pilku, nesmíš bejt tak zlá,
nech půllitr, z toho máš mít vítr,
nevoď za nos, to se nedělá.

*:

ZAJÍCI

Jarek Nohavica

1. Podzimní bílá mlha válí se na mechu,
myslivci vstali' už ráno,
zajíci zalezli a nechce se jim z pelechu,
neboť se chtějí dožít vánoc.

R: Vzduchem zní fanfára - tramtararara,
po poli kráčejí střelci,
/ : já se svou kytarou zpívám písničku prastarou
o tom, že malí budou velcí. : /

2. Zajíci naposledy potřesou si tlapkama
a potom obléknou dresy,
začíná speciální slalom mezi brokama
na trati pole-louky-lesy.

~~N~~edvědi

3. Už volá hlavní zajíc: "Pravda vítězí,
nohy jsou naše hlavní zbraně,
až to tu skončí, sraz je v sedm večer na mezi,
a teď, zajíci, hurá na ně!"

R: + že malí budou jednou velcí ...

MLÝNEK

Hradištan

Tak šup a honem do peřinek, dívej se pěkně do stěny,
uslyšíš hrčet zlatý mlýnek, co si tam zpívá zazděný.

Mele on, mele všechny řeči, co kdekomu už pověděl,
mžikalka víla u něj klečí, tma už ji chytá do křidel.

Až semele, cos napovídal, nasype ti to pod čelo,
a hled', aby sis dobře hlídal, co se ti v spánku semlelo!

BLÁZNI SE RADUJOU *Lenka Filipová*

A Hmi C#mi Dmi
1. Pomalý bez smíchu, bez slov, bez hříchu.
A Hmi C#mi D
Couvám svou obrátí, a řvu jen potichu
F#mi F#mi/E D A
Nečekám vůbec nic, dostávám tím víc
Hmi (D) E
Byla jsem honky-tonky woman, a teď vyju na měsíc

2. Tři malamuti jdou, mají plné oči slz
jenže nic nenajdou, už první lyžař zmrz
Kdo hledá v závejích, ten najde jenom sníh
Byla jsem honky-tonky woman
A už nejsem D# řekla bych ...

D A
R. Jenom blázni se radujou
E
když loďka se naklání
D A
jenom blázni se radujou
E
že voda jim stoupá
D A
Jenom blázni se radujou
E
jsou na prahu svítání
A
radujou se, že prostě jsou.

3. Ty lehce kráčíš po vlnách
a vítr neslyšíš
ne, neříkám že nemám strach
řvu hlasech nejtichším
nehledám vůbec nic

nacházím čím dál víc
už i za zrcadlem vidím
spíš jeho rub ne líc

R. Jenom blázni se radujou
když loďka se naklání
jenom blázni se radujou
že voda jim stoupá, stoupá
Jenom blázni se radujou
jsou na prahu svítání
radujou se že prostě jen jsou

R. Jenom blázni se radujou
když loďka se naklání
jenom blázni se radujou
že voda jim stoupá, stoupá
Jenom blázni se radujou
jsou na prahu svítání
jenom blázni ...
je dobře že jsou.

Nepoužívej slova jako nikdy nebo navždy.

Je to velmi nebezpečné.

*To co teď rozhodně nechcete,
vám zítra může scházet.*

*Co dnes chcete na vždy,
vám zítra bude překážet.*

FRANKIE DLOUHÁN

Brontosauri

G C G
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
G D C G
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
G C G
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
D C G
za čas odletěl, každý zapomněl.

D
R.: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
C G
po státech toulal se jen sám,
C G D
a že byl veselej, tak každěj měl ho rád.
C G Emi
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
C D
a každěj kdo s ním chvílku byl,
C D G
tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak ranče večer tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.
3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše klidně spí.
Bůh ví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

UŠPÁVANKA SE ŠTUDÁNKOU *Hradišťan*

Tohle mi dneska, abys spala, studánka jedna povídala,

když jsem se zeptal, jestli ví, kde vlasně hvězdy za dne spí:

Jsem důlek čisté svěží vody a postýlka hvězd stříbrná,
napít se plaché laně chodí za horkých nocí z mého dna.

A na cestu jim hvězdy svítí, aby se nemusely bát,
a až je ráno a den bílý, do studánek jdou hvězdy spát.“

A studánka, ta nikdy nelže, protože každá lidská lež
v studánce malé utopí se, i když je velká jako věž.

HRÁDEK

Tomáš Turek

Emi C D G Emi C
Na tem našem hrádku v noci strašijó, po hradbách tam bílé
D A
panny chodijó,
kdo tam enem pode, kdo ich zachrání kdo sa silám pekelným možná ubrání.

A ten můj Janíček vůbec nelenil a v noci sa s kyjom na hradby vypravil,
že najde peníze na hradě schované, pak kópí košuleny dcérce vyšivané

Emi C D G Ami E Hmi A
R:Nechod' tam, Janíčku, nechod' tam, nebo ťa už víckrát nepotkám,

Emi C D G Ami Emi Hmi A
vezmó ti dušičku síly zlé, co si tu s cérečkou počneme.

Došel Janko do hradu za noci, nebylo mu už více pomoci,
pláče dívča pláče a cérečka s ní, že Janíčka vícekrát neuvídí.

R:Za čím si, Janíčku, za čím si šel, že si svou dívčicu neslyšel
varování tobě dávala, že si ťa pro peníze nebrala.

Kráčí dívča kráčí a dcérečka s ní, idú za Janíčkem, vždyť jen o něm sní,
když si ho tem nechali, ať nechajó i nás, vždyť pro věrnou lásku zemře každý z nás.

R.Nechod' tam, Janíčku, nechod' tam, nebo ťa už víckrát nepotkám,
vezmó ti dušičku síly zlé, co si tu s cérečkou počneme

Varování tobě dávala, že si ťa pro peníze nebrala.
Za čím si, Janíčku, za čím si šel, že si svou dívčicu neslyšel.

Chlebová placka

Z hladké vody, mouky, vody, soli, prášku do pečiva (nebo i kmínu) vypracuj tuhé těsto. Z něj tvoř plochou dlaní na plochem kameni tenké placky. Nech je chvíli odpočívat. Pak je opeč z obou stran na pánvi na malém množství tuku. Správně těsto bude při pečení dělat bubliny. Placky jez teplé, co nejdříve po upečení. Druhý den už budou akorát tak na vylámání zubů...

JENNIFER LADY

Brontosauri

G
Drobně mží a do noci zvon
C G
z majáků lodí zavolal vstříc
D
útesy skal ostrých jak nůž už proplová,
G
Jennifer Lady tak malá jak stín
C G
má na boku ránu a v plachtovní klín,
Emi Hmi D C G
to z pitomý války muži se vrací domů k nám.

Kolik jich šlo a vrací se půl,
to bude pláče a po dlaních sůl,
a bez tátů synů a bez věna dcer, bože co bude dál
přestane svítat až do hrobu dáš,
všechn ten smutek má Irská zem,
co platný jsou květy a všechna ta sláva bože co bude dál

V srdci úzkost na duši vzdor,
myšlenky letí jak potoky z hor
dokud nám budou poroučet blázni, kde bude svět
svoboda drahá kolik to stojíš,
kolik nás zemře ve válkách jejich,
až jednou ráno snad vyjdeš
jak slunce v jedinej den.

Drobně mží a do noci zvon

LÁSKO MÁ JÁ STŮŇU

Noc na Karlštejně

Ami Emi
Já ač mám spánek bezesný
D E Ami
mě včera sen se zdál
i když dávno nejsem s ním,
mě navštívil sám král

C G
Ref.: Řekl- Lásko má já stůňu
C
svoji pýchu já jen hrál,

C7 F
kvůli Vám se vzdávám trůnu
C G E
klenotů i katedrál.

Ač den mám vždycky poklidný,
dnes nevím kudy kam
a trápí mě sen ošidný
a trápí mě král sám.

2x Ref.: Řekl- Lásko má já stůňu
svoji pýchu já jen hrál,
kvůli Vám se vzdávám trůnu
klenotů i katedrál

JDEM ZPÁTKY DO LESŮ

Žalman

Ami7 D G C G
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 D G C G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 D G Emi
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 D G D
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G Emi
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
Ami7 C7 G D
kde není už místa, prej něco se chystá,
G Emi
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 C7 G
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R: Z ráje...

UŠPÁVANKA

Hradišťan

A když se ti nechce spát,
budem ovce počítat,
šly přes lávku pod ní kámen
v dlouhé řadě za beranem.

Pasáček na břehu stál,
on ty ovce počítal,
a když nepřišlo k nám spaní,
pomůžem mu v počítání.

První, to byl v řece kámen,
beran druhý, za beranem
následují ovce hned,
jedna, dvě, tři, čtyři, pět.

Už i ovečky se ptají,
kdypak usneš, cupitají
přes ten mostek, přes ten kámen,
na druhý břeh za beranem.

Pasáček chce taky spát,
u maminky byl by rád,
motýl kolem lávky lítá,
on se k smrti upočítá.

A když nemůžeme spát,
Pomůžem mu počítat
Ovečky a zlaté zvonce,
Ať se dopočítá konce.

Jedna, dvě, tři, čtyři, pět,
ale teď už naposled,
Dopočítáme to ráno
a teď spi a řekni ANO.

LOJZA A LÍZA

Fešáci

Rec: "Lojzo, hej, Lojzo!" "Ano, Lízinko?"
"Dojdeš pro vodu?" "Už běžím." "No proto."

G C

1. Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,
G C D G
vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.
2. Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi ji.
3. A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.
4. Kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy.
5. Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, dlouhá.
6. Tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, utni ji, hihihih.
7. A čím ji mám utnout, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám utnout, milá Lízo, řekni čím.
8. Sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, no jó.
9. Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, tupá.
10. Tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, nabruš ji. Hik!
11. A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám zbrousit, milá Lízo, řekni čím.
12. Vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, brousek.
13. Jenže brousek je suchý, milá Lízo, milá Lízo,
jenže brousek je suchý, milá Lízo, suchý.
14. Tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, smoč ho.
15. A čím ho mám smáčet, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ho mám smáčet, milá Lízo, řekni čím.
16. Zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu.
17. A v čem ji mám přinést, milá Lízo, milá Lízo,
a v čem ji mám přinést, milá Lízo, řekni v čem.
18. No vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
no vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, vědro. 19.=1.

ČERT VÍ PROČ *Zuzana Navarová*

C F C
Kdo snídá špek a tlustě si ho krájí
F C
kdo pořád slídí a nic nechce najít
G F
kdo usne jenom když má v dlani minci
B F
kdo z hlavy má jen stojan na čepici
G C F
přítom v nebi chtěl by housle hrát
AMI G F
ten bude v pekle bubnovat

Kdo vždycky pro nic za nic ztropí povyk
kdo pořád mluví a nic nevysloví
kdo za dvě zlatky vyměnil by duši
kdo hlavu má jen na nošení uší
a přítom v nebi chtěl by housle hrát
ten bude v pekle bubnovat

D F
Nekrmte čerty, co se krčí v křoví
C AMI F G
stejně vám nikdy, nikdy neodpoví
AMI F
proč svět je jako kolotoč
G
a jenom řeknou
C
čert ví proč

Kdo ze všech dveří poníženě couvá
kdo kozí nohu pod peřinu schoval
kdo v hlavě nemá a má pořád v gatích
kdo se ti směje, když jsi srdce ztratil
a přítom v nebi chtěl by housle hrát
ten bude v pekle bubnovat

Nekrmte čerty co se krčí v křoví
stejně vám nikdy, nikdy neodpoví
proč svět je jako kolotoč
a jenom řeknou
čert ví proč

*Přejít ze sna
do skutečnosti není
tak těžké, je to jedna
dvě a člověk se
okamžitě přizpůsobí.
Těžké je rozhodnout se
opustit sen a vstoupit
do skutečnosti.
Vyžaduje to úžasnou
sílu vůle a je to tím
těžší, čím víc naroste
sen*

Jean Dutourd

CHTĚL BYCH BÝT MEDVÍDKEM

Tuěný Michal

C F
1. Místo očí mít pár knoflíků a černej nos,
G C
sametovou srst a být stále bos,
F
sedět na regálu v hračkářským krámu sám,
G C
a netrápít se tím, co netuším, a tím, co znám.

C F
R: Chtěl bych být medvídkem
G C
a z výkladní skříně koukat se ven,
F
chtěl bych být medvídkem,
C G C
už jen proto, že bych ji snad tak bláznivě neměl rád.
2. Pilinovou hlavu mít - to bych se smál,
vždycky stejně příjemně a kýval se dál a dál,
jen s tím úsměvem, co v továrně by natisklí,
a klidně bych přežil i její největší nesmysly.

R:

D G
3. A někde na zádech mít ještě jedno tlačítko,
A D
stačí stisknutí a já hned povím to,
G
co vím, že moje milá právě slyšet chce,
A D
a nebál bych se toho, že mi snad odejde.

D G
R: Chtěl bych být medvídkem
A D
a z výkladní skříně koukat se ven,
G
chtěl bych být medvídkem,
D A D
už jen proto, že bych ji snad tak bláznivě neměl rád.

VEČER KŘUPAVÝCH SRDÍČEK

Vlasta Redl

D D9 H7
1. Když jsi tehdy přinesla na talířku křupky,
Emi Gmi A4sus A
musel jsem se zasmát tomu, co má být dál,
D D9 H7
ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
Emi A4sus A D
mi prozradily, že zas nejde o víc než o zaběhaný rituál.

G C D
R1: Tak to má být, a sklenku vína na dobrou noc,
G C D
k tomu pár vět o tom, jak vzácný jsem host,
G Cmaj7 Cmi
tak to má být, když tma nad městem převezme moc
Hmi Emi7 Ami D G
a chce se žít, žít víc než jen dost.

2. Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák,
dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát,
a tys' mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli moc ti to slušelo,
a navíc venku trochu pršelo, a tak jsem zůstal, a rád.

R2: To se přece nedělá, chtít víc, než dá se dát,
to není fér, hrát podle vlastních pravidel,
to není fér, chtít jít, když je čas spát
a chce se létat, létat i bez křídel.

3. Pak jsem si skládal na stůl srdíčka, až mi z nich vyšla osmička,
hle, nekonečno ze dvou malých vypečených nul,
a ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku dovnitř otočila ven
a vzniklo srdce z malých srdíček, a já ho rychle propíchnul.

R1:

LADOVSKÁ ZIMA *Nohavica*

Cadd2 G6
Za vločkou vločka z oblohy padá
Dsus2 G6
chvilinku počká a potom taje
Cadd2 G6
na staré sesli sedí pan Lada
Dsus2 G6
obrázky kreslí zimního kraje

Ref: Cadd2 G6
Ladovská zima za okny je
Dsus2 G6
a srdce jí má bílá nostalgie
Cadd2 G6
ladovská zima děti a sáně
Dsus2 G6
a já jdu s nima do chrámu Páně
Cadd2 G6
Bim bam bim bam bim bam
Dsus2 G6
bim bam bim bam bim

Mezihra - Cadd2, G6, Dsus2, G6

To mokré bílé svinstvo
padá mi za límec
už štvrtý měsíc
v jednom kuse furt prosinec
večer to odhážu namažu záda
ráno se vzbudím a zas kurva padá

Děcka maju zmrzlé kosti
sáňkují už jenom z povinnosti
mrzne jak sviňa třicet pod nulů
auto ani neškytne
hrudky sa dělají v Mogulu

Kolony aut krok-sun-krok
bo silničáři tak jak každý rok
su překvapení velice
že sníh zasypal jim silnice

Pendolino stojí kdesik u Polomi
zamrzly mu všechny CD-ROMy
A policajti? Ti to jistí z dálky
zalezli do Aralky

Ref: Ladovská zima...

Na Vysočině zavřeli D jedničku
kamiony hrály na honičku
takzvané "rallye letní gummy"
v tym kopcu u Meziříčí
spěchaly s melounama
a teď jsou v... fšak víte kde

Na ČT1 studio Sních
Voldánová sedí na saních
a v Praze kalamita jak na Sibiři
tři centimetry sněhu! A u Muzea čtyři!

Jak v dálce vidím zasněžený Říp
říkám si: ?Praotče Čechu,
tys byl ale strašný cyp.?
Kdybysi popošel eště
o pár kilometrů dále
tak sem se teďka mohl kdesi v teple
v plavkách valet

A místo toho aby se člověk bál
zajít do Tesca na nakupy
jak sou na tych rovných střeších
sněhu kupy
do toho všeho jak mi
ak mám zmrzly nos aj lica
tak eště z radia provokatér Nohavica

Ref: Ladovská zima...

STRAŽNÍ OHNĚ

OHĚNĚ HLÍDKOVÁ -
JE DOBRÉ MÍT PO RUCI
SUCHÉ SMRKOVE CHVOJÍ
PRO ZVÝŠENÍ JASU

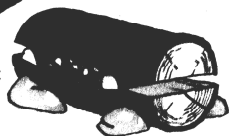
POLENOVÝ I KANADSKÝ
KRB - ŠIKMÁ STĚNA
OMAZANÁ HLINOU
USMĚŘŇUJE ŽÁR

OHNĚ V NEOBÝVKLÝCH PODMÍNKÁCH

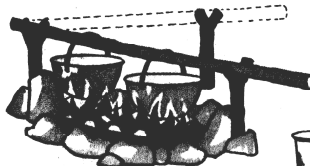

OHĚNĚ NA SNĚHU

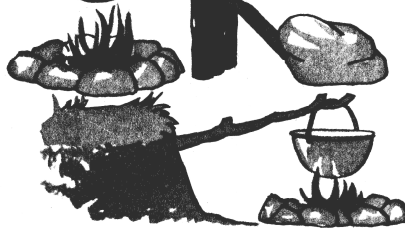
KRYTÝ OHĚNĚ
V DEŠTI

UŽITKOVÉ OHNĚ

ZÁVĚS
PRO VÍCE
KOTLÍKŮ

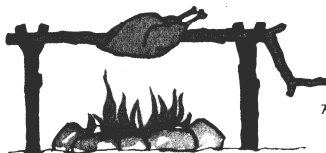

OHNIŠTĚ K PEČENÍ A DUŠENÍ

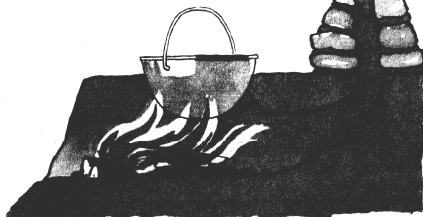
PEČENÍ NA ŽHAVÉM
POPELU

PEČENÍ POD KOTLI-
KEM VE ŽHAVÉM
POPELU

ROŽEŇ

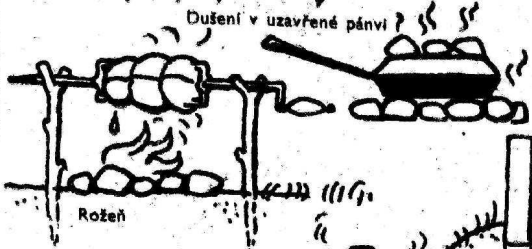
KAMÍNKA VE SVAHU

Na dvou polenech

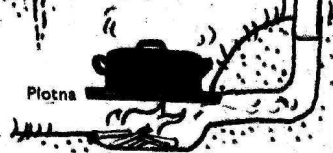
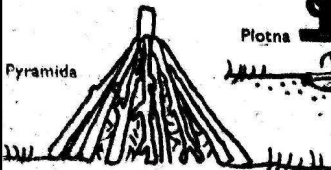
Dušení v uzavřené pánvi

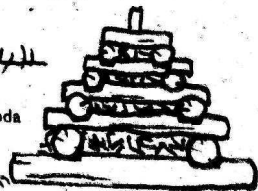
Rožeň

Plotna

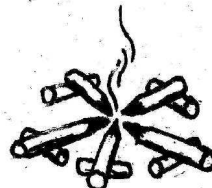
Pyramida

Pagoda

Strážní oheň

KLUZIŠTĚ

Karel Plíhal

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi7/H Ami7 C/G
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou

Fmaj7 C D7 G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C Emi7/H Ami7 C/G

tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou

Fmaj7 C Fmaj7 C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdoš mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C D7 G
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 C

DŘÍMOTĚNKA

Hradíšťan

Sen slétá dětem na víčka, padá už rosa z nebička.
Z nebe už padá rosy chlad, pojd' na kopec se podívat!
Čím doutná louka, kdo to ví, co se tam svítí ve křoví?
To svatojánských broučků rej vykouzílil dobrý čaroděj.

JARMILA Pavel Dobeš

G Hmi
1. Jarmila vždycky mi radila,
D7 G D7
abych pracovní dobu dodržel,
G Hmi
dneska mně ale náramně
D7 G
táhlo domů, a tak jsem prostě šel
Emi
Jarmila má totiž dneska narozeniny,
D7
proto jsem dnes přišel dřívě o dvě hodiny,
G Hmi
na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
D7 G D7
v předsíni stojí pánské střevíce.

2. Vytahuji z aktovky květiny,
uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
tipuji nejspíše na strýce,
kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
vzpomenul si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
vidím, že nevyřím po přeslici.

3. Kdepak, jejda, není to strejda,
Františku, ty máš boty úplně jak on,
přičemž nechávám prostor úvahám,
vyhledávám optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil,
přitom bych nikoho slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál,
pak říkám: "Krucinál,
tebe bych, soudruhu, tady nehledal."

4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
a že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili,
nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry,
mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.

PROŠINEC Uhlíř, Švěrák

C G
Je prosinec a vrabec prosí
F C
mějte lásku v duších
G
a listonoši klapky nosí
F G C
na promrzlých uších.

G
R: |: Spí včelí úl,
F C
spí bílá zahrada,
G
spí světa půl,
F Ami G C
mráz řeku opřádá.:|

Slyš, koledu si dítě zpívá,
hlas má trochu tklivý,
však v jablku se hvězda skrývá,
budem dlouho žítí.

R: Spí včelí úl...

C Emi F G
Postůj chvíli, chvíli, chvíli,
C Emi F G
budeš bílý, bílý, bílý,
F Dmi G
protože se krásně chumelí.
C Emi F G
Bílou plání, plání, plání,
C Emi F G
pán a paní, paní, paní,
F Dmi G
do lesa si vyšli na jmelí.

Je prosinec a vrabec prosí
mějte lásku v duších
a listonoši klapky nosí
na promrzlých uších.

R: Spí včelí úl..

ZÍTRA RÁNO V PĚT

Jarek Nohavica

- Emi G
1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
C D7 G E7
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Ami D7 G G/F# Emi
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
Ami H7 Emi E7 Ami D G G/F# Emi
a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
Ami H7 Emi
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pa!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

DÍVKA S PERLAMI VE VLAŠECH

Omega / Brichta

- Emi D Ami Emi
1. Zas mě tu máš, nějak se mračíš
Emi D Ami Emi
vybledlej smích už ve dveřích.
S čelenkou z perel svatozář ztrácíš
kolik se platí za vláčné hřích.
- G D
R1. No tak lásko, co chceš mi říct
Ami Emi
máš už perly možná i víc
G D Ami Emi
lásko na co se ptáš, svíčku zhasináš.
Nemám lásko co bych ti dal,

chtělas' všechno, nebyl jsem král
lásko na co se ptáš, perly ve vlasech máš.

2. Tvý horky rty, víc radši ne,
nejsou už mý, nejsi má Cher.
Něco snad chápu, to ne, to ne,
bolí to hořím, jak černej thé.
- R2. No tak lásko, kdo mi tě vzal,
komu dalas tělo i duši,
lásko na co je pláč,
když to skončit má.
- R1.
3. Chtěla jsi víc pro svoje touhy,
já chudej princ, mám jen co mám
Co vlastně zbývá jen slzy pouhý
ze svatebních zvonů, z nebeskejch bran.
- R2. R1. R2. R1.

ŠTROM KÝVE PAHÝLY

D Emi7
Když slunce zapadá
D G A7 D Emi7 D, G, A7
tak moje nálada klesá
D Emi7
strom kýve větvemi
D G A7 D Emi7 D G, A7
přítelem on je mi - plesá.

D
Já však mám v srdci žal
Emi7
čert ví, kde se tam vzal
D Emi7 D G A7
tepe, tepe, tepe, tepe.

Má milá Annafried,
proč jsem ti tak nalít?
Fjorn...
Proč jsem tě svedl tu
v kostkovém jacketu?
Bjorn..

Divadlo Šklep

Já však mám lesy rád,
tam cítím se vždycky mlád,
/: Annafried :/

D Emi7
Strom kýve pahýly
A G
chtěl bych jen na chvíli - tebe.
D Emi7
Rosu mám v kanadách
D G D
v mých černých kanadách - zebe.

Znám dobře kůru líp
té dal jsem kdysi slib mlčení
znám řeč již mluví hřib
sám jako jedna z ryb jsem němý.
Však lesy ty mám rád
tam cítím se vždycky mlád
vždycky líp - vždycky líp
vždycky líp - vždycky líp

Strom

VLAŠTOVKO, LETĚ J. Nohavica

C Ami
1. Vlaštoko, leť přes Čínskou zeď,
F G
přes písek pouště Gobi,
C Ami
oblétni zem, přileť až sem,
F G
jen ať se císař zlobí.
Emi Ami
Dnes v noci zdál se mi sen,
F G
že ti zní nasypal Ludwig van Beethoven,
C Ami F G C
vlaštoko, leť, nás, chudé, veď.

2. Zeptej se ryb, kde je jim líp,
zeptej se plameňáků,
kdo závidí, nic nevidí
z té krásy zpod oblaků.
Až spatříš nad sebou stín,
věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,
vlaštoko, leť, nás, chudé, veď.

3. Vlaštoko, leť rychle a teď,
nesu tři zlaté groše,
první je můj, druhý je tvůj,
třetí pro světloňoše.
Až budeš unavená,
pírka ti pořeká Máří Magdaléna,
C Ami F G C
vlaštoko, leť, nás, chudé, veď,
Ami
vlaštoko, leť, nás, chudé, veď,
C
vlaštoko, leť ...

ZEMĚ VZDÁLENÁ

BSP

A E
Smutnej déšť a město v kouři,
Hmi
ticho, prázdnej krám,
F#mi E H
noční múry pijou silnej čaj.
A E
Smutnej déšť, oči mhouříš,
Hmi
už v nich nejsem sám,
F#mi E H
ještě málo žijou, když se ptaj.
A E Hmi
Znám tě mnohem víc, země
vzdálená,
F#mi E H
spát s tajemnou závratí.
Roky ztratí sílu,
když ti dál šeptám:
While my guitar gently wheeps.
Pod správnou hvězdou
v malým ráji chtěl jsem říct:

Stil my guitar gently wheeps.

G D
Den chová stín v záclonách,
A E
toulavejch pár koček strach,
G D
sen ti skrývá na víčkách,
A
že jsi mou.
G D
Bláznům se jen může smát,
A E
když nám ráno dává mat,
G D
chtěl jsem dál jen poslouchat,
E F#
že jsi má, že jsi má.

2x

H F# C#mi
Znám tě mnohem víc, země
vzdálená,
G#mi F# C#
spát s tajemnou závratí.
Jéééééé.

DIVOKEJ HORŠKEJ TYMIÁN *Žalman & spol.*

- C F C
1. Dál za vozem spolu šlapem,
F C
někdo rád a někdo zmaten,
F Emi
kdo se vrací, není sám,
Dmi F
je to věc, když pro nás voní
C F C
z hor divokej tymián.
2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní

z hor divokej tymián.

F C F Emi
R: Podívej, jak málo stačí, když do vázy
natrhám
Dmi F C F C
bílou nocí k milování z hor divokej
tymián.

3. Dál za vozem trávu, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.
R.:

ŠTUDENÝ NOHY

Raduza / Zuzana Navarová

předehra : 2 x Cismi, D, E, H, Cismi, D, E

Fismi Cismi Hmi Cismi
Prší, choulím se do svrchníku
Fismi Cismi Hmi Cismi
než se otočím na podpatku
Fismi Cismi Hmi Cismi
zalesknou se světla na chodníku
Fismi Cismi Hmi Cismi
jak pětka na věčnou oplátku

Fismi Cismi Hmi Cismi
Slyším kroky zakletejch panen
to je vínem, to je ten pozdní sběr
každá kosa najde svůj kámen
to je vínem, ber mě, ber

D Cis Fismi
Ref. Studený nohy schovám doma pod peřinou
D Cis Fismi
a ráno kafe dám si hustý jako tér
D Cis Fismi
přežiju tuhle neděli tak jako každou jinou
D Cis H
na koho slovo padne, ten je solitér

Fismi Cismi Hmi Cismi
Broukám si píseň o klokočích
prší a dlažba leskne se
je chladno a hlava, ta se točí
jak světla na plese

Studený nohy...
mezihra akordy : Cismi, D, E, H, Cismi, D, E
Studený nohy...

Fismi Cismi Hmi Cismi
Tak mám a nebo nemám kliku
zakletá panna směje se
a moje oči, lesknou se na chodníku
jak světla na plese

3x Studený nohy... Fismi

LÁSKO

Karel Kryl

Ami

Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
E Dmi E
milostný dopisy s partií mariáše,
Dmi
před cestou dalekou zpocený boty zujem
C E
a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G

R: Lásko, zavři se do pokoje,
Ami G
lásko, válka je holka moje,
C G Ami G Ami E
s ní se miluji, když noci si krátím,
Ami G
lásko, slunce máš na vějíři,
Ami G
lásko, dvě třešně na talíři,
C G Ami G Ami E
ty ti daruji, až jednou se vrátím

Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úsměvem dospělých vytáhнем cigaretu,
v opasku u boku nabitou parabelu,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlástaní svalíme na kavalce.

R:

E

Rec: Levá, dva!

R:

SEVERNÍ VÍTR

Uhlíř/Svěrák

DJdu s dřavou patou,
hmi
mám horečku zlatou,
G D
jsem chudý, jsem slab, nemocen.
D
Hlava mě páli
hmi
a v modravé dáli
G A D
se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí,
tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě
sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

D D7 G
Severní vítr je krutý,
D A7
počítej lásko má s tím.
D D7 G
K nohám ti dám zlaté pruty
D A7 D
nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem
a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu,
už větrí, že kopu
svůj hrob, a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek
a pár zlatejch zrnek
a nad hlavou polární zář.

Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

ZKRATKY

Ivan Mládek

G Em Am D7 G Em Am D7
Z Pé eL eR do eM eL eR jel jsem přes Čé eS eS eR,
C C#7dim G Em A7 D7
eS eN Bé mé Dé Ká Wé si stoplo na Té Ká.
G7 C E7 Am D7
Mé Dé Ká Wé eS Pé Zet A Bé Té dvacet pět padesát
G Em Am D7 A7 D7 G D7
musí teďka na Gé O do Čé eS A O.

O Há Cé či O Há Vé či co má to Dé Ká Wé
potřebuje z eN Dé eR nová šoupátka,
jsem eR eN Dé er. Cé eS cé. z Čé Vé U Té v Praze dvě
v Čé eS A O v Praze tři já mám tlačenu.

D A7 D
Tohle I.A. Vé Há Jé dělá kromě Dé Ká Wé DŽí
A7 D
Bé eM Wé a eN eS U, Ká Dé eF i eM G,
G Em Am D7 G Em Am D7
za dvě eL Pí Ká Té O Dé Ká Wé mám na Gé O,
C C#dim G Em A7 D7 G (D7)
když dostanu na Čé Vé U Té syna Kelblové.

Kelblová z O Pé Bé Há mistrovi z Čé eS A O
dá do bytu Pé Vé Cé a teplou Há dvě O,
vystavené na eL Vé Té Pé Vé Cé však přiveze
skladníkovi Dé Ká Pé šofér Vé tři eS.

Všechno dopadne O Ká za lístky na eF O Ká,
šofér Čé eS A Dé má o Schumanna zájem,
mistr od Čé eS A O známou na Pé Ká O
její bratr v O Ú eN Zet dělá sestřičku.

V O Ú N Zet na Wé Cé mistr chytil Té Bé Cé
musí na eR Té Gé, E Ká Gé a E E Gé,
spojení Čé eS A O ? Čé Vé U Té ? O Pé Bé Há ?
- Čé eS A Dé ? eF O Ká přerušilo se.

eR eN Dé er. Cé eS cé z Čé Vé U Té dá Dé Ká Wé
eS Pé Zet A Bé Té dvacet pět padesát do šrotu,
z Čé eS eS eR do eM eL eR, z Čé Vé U Té eR eN Dé er.
musí chudák s Čé eS A Dé nebo Čé eS Dé.

PROMĚNY

Čechomor

Gmi F B
Darmo sa ty trápíš můj milý synečku,
Cmi Gmi
nenosím já tebe, nenosím v srděčku,
FBFB Cmi Gmi D Gmi
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu..

Co pak sobě myslíš má milá panenka,
vždyť ty jsi to moje rozmilé srdénko
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá..

A já sa udělám malú veвериčku
a ti uskočím z dubu na jedličku,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu..

A já chovám doma takú sekérečku,
ona mi podetne dúbek i jedličku
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá..

A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu přeč po Dunajíčku,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu..

A já chovám doma takovou udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku
a ty přece budeš má, lebo mi tě Pán Bůh dá..

A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na Uherskú stranu,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu..

A já chovám doma starodávnú kušu,
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá..

A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu..

A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá..
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

D

3. Potkala ho smrti

Dm

Na pěkné silnici

D

Co děláš můj choti

Mám s tebou mluvit

4. Nech mě milá smrti

Mám já co činiti

Dám já ti peněz dosti

Co můžeš unésti

Dám já ti peněz dosti

Co můžeš unésti

5. Zanechaj obilé

Stroj sa v rúcho bílé

Už ty musíš jít

Všecko opustiti

6. Běda mně hříšnému

Jsem dlužen každému

A najvjeć jednému

Pánu Bohu svému

A najvjeć jednému

Pánu Bohu svému

SMRTI

Vlasta Redl

D Em A7 D
1. Byltě jeden člověk
F# G A4sus A7
Byltě jeden člověk
G H7 A4sus A
Bylo mu jakkolvěk
D Em A7 D
Bylo mu jakkolvěk
2. Šel od role k roli
Obhlídat obilí
Obilíčko moje
Co jsi jest tak pěkné
G H7 A4sus
Obilíčko moje
D Em A7 D
Co jsi jest tak pěkné

PRODAVAČ

Fešáci / L. V. Dyke, B. Black

Rec: (C DUR) Pojdte všichni dovnitř, pozvěte si všechny známé,
my vám dobrou radu dáme, neboť právě otvíráme,
prodáváme, vyděláme, co kdo chcete, tak to máme,
co nemáme, objednáme, všechno máme, všechno víme,
poradíme, posloužíme.

C F
1. Stál krátek v naší ulici, v něm párky, buřty s hořčicí
G C
a bonbóny a sýr a sladký mák,
F
tam chodíval jsem potají, tak jak to kluci dělají,
G C
a ochutnával od okurek lák
F C
a pro mou duši nevinnou pan vedoucí byl hrdinou,
D7 G
když po obědě začal prodávat,
C F
měl jazyk mrštný jako bič a já byl z něho celý pryč
G C
a toužil jsem se prodavačem stát.

C
R: Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka,
F

kilo chleba, kilo cukru, jeden rohlík, jedna vecka,
G C

všechno máme, co kdo chcete, obchod kvete, jen si rače říct,
čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo, třicet kilo,
F

navážíme, zabalíme, klaníme se, to by bylo,
G C

prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc?

2. Já nezapomněl na svůj cíl a záhy jsem se vyučil
a moh' být ze mě prodavačů král,
jenomže, jak běžel čas, náhle zaslechl jsem hudby hlas
a znenadání na jevišti stál,
i když nejsem králem zpěváků, teď zpívám s partou Fešáků
a nikdo vlastně neví, co jsem zač,
mě potlesk hřeje do uší a mnohý divák netuší,
že mu vlastně zpívá prodavač.

R:

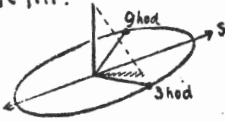
3. Víím, že se život rozletí, a sním o konci století,
kdy nikdo neví, co je chvat a shon,
a dětem líčí babička, jak vypadala elpíčka
a co byl vlastně starý gramofon,
i kdyby v roce dva tisíce byla veta po muzice,
obchod je věc stále kvetoucí,
už se vidím, je to krása, ve výloze nápis hlásá:
Michal Tučný, odpovědný vedoucí.

R: Rec:

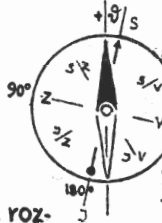
Určení Severu - světových stran

Namíř malou ručičku na slunce a roz-půl úhel mezi ní a 12. Tam je jih.

Gnomon. Přesně svíslá tyčinka uprostřed kruhu. Její stín protne kružnici dopoledne a odpoledne. Rozpůl vzdálenost (úhel).

Magnetka směřuje k magnetickému S. Její úchytky od zemského poledníku je různá.

Je-li k západu je kladná deklinace + θ , k východu - θ .

Deklinace je rozdílná podle místa a časem se mění. Vyhledej ji v zeměpisných tabulkách a zapiš si sem

+ θ 194...
Praha
Bratislava

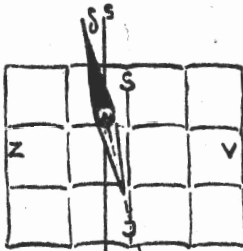

Měsíc ubývá = Couvá
" přibývá = Dorůstá.

Sever určíš podle měsíce (úplňku) jako podle hodiněk.

Při C neb D rozděl průměr na 12 dílů a počet osvětlených při C přičti, při D odečti od počtu hodin na hodinkách. Tuto hodinu namíř na měsíc - ostatní stejně.

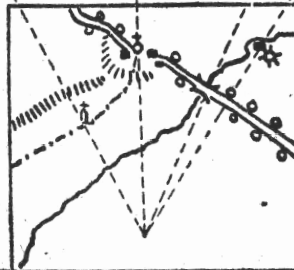
Orientace mapy podle kompasu nebo bodů v krajině

Položení mapy k severu podle kompasu

Položení mapy dle význačné linie

Orientace mapy podle bodů v krajině (zakreslených na mapě)

SLAVÍCI Z MADRIDU

Waldemar Matuška

Ami E Ami
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E Ami
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Ami
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Ami A7
nechte mě příjemně snít,
Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Ami A7
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína. R:

MĚSÍCE Hradišťan

Leden je měsíc plný ledu,
únor zavolá skřivánka,
březen dá první lžičku medu,
v dubnu se čistí studánka,
květen si říká podle kvítí,
červen si na svět sluncem svítí.

Dvanáct je měsíců a každý z nich
jinou čepici nosí,
zima nám do dlaní nasype sních,
v létě běháme bosí.

Červenec po jahodách voní,
srpen si bleskem zakřeše,
v září se sejdem pod jabloní,
v říjnu déšť pleská po střeše,
listopad svléká stromům šaty,
v prosinci zrajou hvězdy zlatý

HO HO WATANAY

Žalman

D C
1. Spinkej, můj maličký,
D
máš v očích hvězdičky,
C G D
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D C D
R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C G D
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti
noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdiš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná,
hvězdička už zhasíná,
vánek, co jí k tobě nes',
až do léta ti odlétá.

2 x R:

MRAVENČÍ UKOLÉBAVKA

Švěrák, Uhlíř

C G
Slunce šlo spát
F G
za hromádku klád
C ami G
na nebi hvězdy klíčí.
C G F G
Už nepracuj, mravenečku můj,
C G C
schovej se do jehličí.

Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí.
Už nepracuj, mravenečku můj,
schovej se do jehličí.

C F C G
Máš nožičky uběhané,
C F G
den byl tak těžký.
C F C G
Pojď, lůžko máš odestlané
C F C
v chládku od macešky.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

Máš nožičky uběhané,
den byl tak těžký.
Pojď, lůžko máš odestlané
v chládku od macešky.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám,
s maminkou je tam,
tykadlama ho hladí.

DUHOVÁ VÍLA

Zagorová Hana

Es B Es B
Koukej kapky se koulí
Es B Es B
Mám jich na dlani víc než ty
Es
Jsi paní vod
B Cmi As
Já ptám se tě jsou-li
Es B Es
Tvým dlaním mé kapky vhod

B Es
Pokud se deště dotýká
B Es B
Já vím že jsem hloupá
Es
Chtěl jsem jen říct
B Es B
Máš se mnou jen trápení
Es
Ty přece víš
B Cmi As
že duha nám stoupá
F B
Září musíme blíž
jsme krásně promočení

Es As Es As, Es, B
Ref: Koukej koukej duhový sál
Es As As, Es, B
Koukej koukej duhový bál
B Es
A na tom bále chybí král

Jsem duhová víla
A co jsem já ?
V tvém pohledu slunce mám
Už nesu mrak
Jsem růžově bílá
Tančím koukej se jak

Pokud se tance dotýká
můj rytíři vánku
ám asi meč
Máš ve dlani úděl náš
Vrhnu se v seč
Tvým hořícím spánkům
Dávám duhovou stráž
Co voní po heřmánku

*Ref: Stoupá stoupá duhový sál
Houpá houpá duhový bál
Teď abych v pohádce hrál*

Koukej duha se ztrácí
To ustal déšť
mám pojednou z lásky strach
To se ti zdá
Vždyť zpívají ptáci
Tak vezmi růži a najdi jí práh
Ať vůni nepostrácí

Já jsem duhová víla
A paní vod
Mé oči jsou déšť a jas
To všechno vím
Jsem růžově bílá
A všechno slunce i váha je v nás
Si zkrátka moje milá.

*Ref: Stoupá stoupá duhový sál
Houpá houpá duhový bál
A zatím není To dál.*

Lidé, kteří se ve světě neztratí,
jsou lidé, kteří zvednou hlavu
a rozhlédnou se po tom, co chtějí
A když to nenajdou, vytvoří to.

Shaw George Bernard

NOŠOROŽEC

Karel Plíhal

- Ami Dmi Ami
1. Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,
Dmi Ami D#dim E7
originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.
Ami Dmi Ami
Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
Dmi Ami E7 Ami
pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
Dmi Ami E7 Ami
Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
Dmi Ami D#dim E7
při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
Ami Dmi Ami
Vznikly větší potíže, když Božena v negližé,
Dmi Ami D#dim(E7) E7(Ami)
když Božena v negližé řvala, že ho nechce.
2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a truceje, tak si to taky slíží.
- Ami Dmi Ami
3. Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a s medvědem,
Dmi Ami E7 Ami
nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

PRAMEN ZDRAVÍ Z POSÁZAVÍ *Ať žijí duchové*

C Ami
Každý den, každý den, k svačině jedině,
F G C
jedině pramen zdraví z Posázaví.

Chcete-li prospěti dítěti zdravému,
kupte mu pramen zdraví z Posázaví.

G C Ami
3x /: Výrobky mléčné, to je marné,
F G C
jsou blahodárné a věčné. :/

PÍSEŇ ŠTRÁŽNÉHO NA ŠTŘEDOVĚKÉM HRADĚ

Jarek Nohavica

- A E A
1. Strážím v noci, strážím ve dne,
E A
strážím taky odpoledne,
D A
[: hradní pán chce mít klid,
E A
já jsem jeho štít. :]

- H
2. Stojím pevně, stojím zpřímá,
až mám kruhy pod očima,
[: hradní pán mne má rád,
může klidně spát. :]
C
3. Držím vartu v zimě, v létě,
co jsem na tom božím světě,
[: dělám tuhle práci rád,
umím pevně stát. :]
D
4. Hlídám s mečem, hlídám s
kopím,
pán mi řekne, já se chopím,
[: hradní pán je (můj) šéf,
tak ať teče krev! :]
E
5. Co se děje uvnitř, vzadu,
na to kašlu, na to dlabu,
[: já mám tady post
před branou, a dost! :]

U ŠPINETU Karel Plíhal

- D E A
1. [: Bledá vílo u spinetu,
D E A
poslouchám tě se zájmem, :]
D G D
ale zanech toho menuetu,
A D
zkus to třeba s ragtimem.
2. [: Když přistoupíš na tu fušku,
hradím všechny náklady :]
a donesu ti sladkou hrušku
ze zámecké zahrady.

Emi7 A7
R: Radostí se rozplynem
Emi7 A7
s panem Scottem Joplinem,
D6
rozkveteš jak maceška,

- G7
až pustíme se do Ježka,
Emi7 A7
třeba si i trsnem
Emi7 A7
s Oscarem Petersonem,
D6
skončíme až za jitra
Bb7 A7
u Suchýho a Šlitra.
3. [: Život je tak strašně krátký,
letí, letí, uletí, :]
nač jej marnit kolovrátky
z osmnáctého století.
4. [: Zuj si ty botky, co tě tlačí,
přečeš si drdol na copy, :]
jsi zvaldlá kytká v květináči
vzkřísí tě jen synkopy.

ZA TŘI ČTVRTĚ ŠTOLETÍ

Karel Plíhal

C C9 Ami7 G
1. Už za tři čtvrtě století, lásko, budem slavit stovku,
F D7 C G
otevřeme víno, sedneme si na pohovku,
C C9 Ami7 G
na staříčkém gramofonu pustíme si Floydy,
F D7 C G
zavoláme kámošům na všechny asteroidy.

2. Už za tři čtvrtě století nám bude, lásko, sto let,
nejspíš budem utahaní jako pérka rolet,
na staříčkém gramofonu pustíme si Queeny,
uděláš mi svičkovou, už teď mi tečou sliny.

Ami Ami/G D9/F# G
R: Jenom doufám, že se do té doby neumlátíš smíchem,
Ami Ami/G D9/F# G
jenom doufám, že se neubrečíš nad Vávrou či Zichem,
Ami Ami/G D9/F# G
taky pořádně se rozhlížeš, než vejdeš na vozovku,
F D7 C G C C9 Ami7 G C
rád bych s tebou, lásko moje, oslavil tu stovku.

3. To víno bude nejspíš ročník dva tisíce dvacet,
s každým hltem budeš aspoň deset roků ztrácet,
a když ti bude pětadvacet, bude sklenka prázdná
a ty budeš jako dneska líznutá a krásná,
C C9 Ami7 G C
la la la ...

*Každý člověk více nebo méně pocituje
potřebu stát se jiným člověkem.
Každému připadají hvězdy jiné. Tomu, kdo
cestuje, ukazují cestu. Pro jiného jsou to jen
světélka na nebi. Pro vědce je to problém k
řešení.*

Antoine de Saint-Exupéry

ČERTI Znouzectnost

Čerti H jdou čerti G#mi jdou
kecky E maj obuF# tý
čerti H jdou čerti G#mi jdou
kabá E ty zapnuF# tý
knoflí H ky stříbrF# ný
popé E lem vyleště F# ný
čerti H jdou čerti G#mi jdou
co tu E asi děláF# jí?

H G#mi E F#
4x Hledají hledají hledají hledají

Ctihodní křesťané
bezbožní i pohané
nový rok zas je tu
anděl zvednul trumpetu
jaképak divení

je tu doba sklizení
čerti jdou čerti jdou
co tu asi dělají?

Hledají hledají hledají hledají

Čerti jdou čerti jdou
nůše maj proutěný
dušema nabitý
skoro se tam nevejdou
tak ahoj za rok zas
až se vrátí sklizně čas
čerti jdou čerti jdou
spokojeně brumlají

Brumlají brumlají brumlají brumlají
Brum, brum, brum, brum

NAGASAKI, HIROŠIMA

Karel Plíhal

C G F G CGFG
1. Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
C G F G Ami
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
F C F C G
z takový lásky jsou kruhy pod očima
C G F G CGFG
a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

2. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

3. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

C G F G CGFG
4.=1. + [: a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima ... :]

MORSEOVA ABECEDA

A	.-	akát	M	--	mává
B	-...	blýskavice	N	-.	nástup
C	-.-	cílovníci	O	---	ó náš pán
D	-..	dálava	P	...-	papírníci
E	.	erb	Q	--.-	kvílí orkán
F	...-	filipíny	R	.-.	rarášek
G	--.	Grónská zem	S	...	sekera
H	Hrachovina	T	-	trám
CH	----	chléb nám dává	U	..-	učený
I	..	ibis	V	...-	vyučený
J	...-	jasmín bílý	W	.-.	vagón klád
K	-.-	krákorá	X	-..-	xénokratés
L	.-..	lupíneček	Y	-.--	ý se ztrácí
			Z	--..	známá žena
1	.-----		6	-.....	
2	..----		7	--.....	
3	...----		8	---..	
4-		9	----.	
5		0	-----	

VEČERNÍČEK

- ^C
1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme Večerníčka, jak se uklání,
^{F C F C}
pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,
^{G C}
zamává čepičkou,
^{F C F C}
z kouzelných hromádek hází lístky pohádek
^{G C}
maličkou ručičkou.
2. Nežli Brouček složí krovky, než by řekl "smím?",
z televizní obracovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou,
zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipiska
bradu má vousatou.
3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.
4. Měďa Běďa honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najedou na útes,
všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes maxipes-Fík.

PRAŠÁTKO

vltava

Hmi, G, A
HmiPrasátko G nemá A hlad
chce třeba chce jenom podrbat
nechce se najíst na noc
nechce být jenom samo

D V hodinkách je G hotý A lek
a bydlí v něm kašpárek
čeka D jí tam G holčičky A nožičky
Hmi nožičky jako salá G mek A
Hmi, G, A
Prasátko nemá hlad...

DUŠE A TĚLO

Jaroslav Hutka

- Ami F E Ami C G7 C
1. A když bylo před kostelem, a když bylo před kostelem,
Ami Dmi6 G7 Ami F E Ami
hádala se duše s tělem, hádala se duše s tělem.
2. Tělo, tělo, cos' dělalo, tělo, tělo, cos' dělalo,
o duši jsi nic nedbalo, o duši jsi nic nedbalo.
3. Cos' vidělo, to jsi chtělo, cos' vidělo, to jsi chtělo,
na hříchy jsi nevzpomnělo, na hříchy jsi nevzpomnělo.
4. Tělo, tělo, tělo hříšné, tělo, tělo, tělo hříšné,
bývalo jsi v světě pyšné, bývalo jsi v světě pyšné.
5. Chodilo jsi v stříbře, zlatě, chodilo jsi v stříbře, zlatě,
a já ležím v hlině, blátě, a já ležím v hlině, blátě.
6. Chodilo jsi po muzikách, chodilo jsi po muzikách,
a já ležím v těžkých mukách, a já ležím v těžkých mukách.
7. Nedávej mně, duše, viny, nedávej mně, duše, viny,
bylas' se mnou v každé chvíli, bylas' se mnou v každé chvíli.
8. Byla-li jsem já kdy s tebou, byla-li jsem já kdy s tebou,
nevládla jsem sama sebou, nevládla jsem sama sebou.
- 9.=1.

DIVNEJ SMÍCH Greenhorns / Sheb Wooley

- C
1. Každěj svoje dveře s hrůzou zamyká, vap ta dap ...,
F
když slyší, jak z kopců do údolí proniká, vap ta dap ...
G F
R: Ten Jackův smích, ten divnej řev, při kterým v žilách tuhne krev,
C F C F G C F G C
divnej smích, krutej smích.
2. Mnohej honák s kulkou v zádech z koně slít', vap ta dap ...,
aniž tušil, že zas pastvinama bude znít, vap ta dap ...
R:
3. Tak už Jacka chytli, bude konec potíží, vap ta dap ...,
do noci však vříská z okna za mříží, vap ta dap ...
R:
4. Z větví borovice visí ztuhlej Jack, vap ta dap ...,
nebude už více pastvinama znít ten skřek,
R:
5. Když však někdy vlci vyjou na měsíc, hoů ...,
ozývá se z kopců, kde stojí pár borovic, vap ta dap ... *R:*

PODZIMNÍ Karel Plíhal / Jarek Nohavica

- A D
1. Podzimní obloha dala se do gala,
E A
večerní vánek se do vlasů vplétá,
D
a po tý obloze na křídle rogala
E A
s tím vánkem ve vlasech Markéta létá.
2. Nebe je modrý jako mý džíny,
tak jsme si zpívali s klukama zamlada,
zmizely smutky a podzimní splíny,
prostě to všechno, co Markéta nerada.
3. Vysoko na nebe, hluboko do polí
Markéta létá a přitom si zpívá,
co oči nevidí, to srdce nebolí,
je totiž podzim a brzo se stmívá.
4. Zmizely splíny a přivaly pláče
a s nima ty protivný přízraky z
minula,
připravte obvazy, dlahy a fáče,
kdyby se náhodou se zemí minula.
- 5.=1. 6.=2. 7.=3 8.=4.
9. Podzimní obloha dala se do gala,
večerní vánek se do vlasů vplétá,
podzimní obloha dala se do gala,
večerní vánek se do vlasů vplétá.
- 10.=9.

NECHTE ZVONY ZNÍT Marta Kubišová

- C G C
1. Bez tebe mám jenom chvíli dlouhou,
G C
naplněnou spoustou divnejch snů,
F C G Ami G
v nich starý kostel modlí se mou touhou
C F G
a já prosím: nechte zvony znít.
2. Chtěla bych znát píseň hrozně dlouhou,
vzpívat v ní samotu svých snů,
tys naučil mě polovinu pouhou
a já prosím: nechte zvony znít.
- Emi Ami
R: Jen zvony ví, co jsi mi vzal,
D G
jen zvony ví, co bude dál.
3. Přejde jednou skladatel a básník,
ktej umí sto divnejch snů žít,
má píseň bude růst jak křehkej krápník
a já prosím: nechte zvony znít,
C F G
[: a já prosím: nechte zvony znít. :] R: 4.=3.

LOU Z LILLE

Klíč

C F C G
1. Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
C F C G C
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl,
F C G
kdo strávil s ní pár chvil, jak šampaňské by pil,
C F C G C
má úsměv tupců, trubců závratě pro ni, pro Lou z Lille.

C F C G
R1: Jako srpky lunny boky tenké má a úsměv velkých dam,
C F C G C G C
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
F C G
jako srpky lunny boky tenké má a úsměv velkých dam,
C F C G C G C
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

C F C G
*: Dětsky vážný hlas, větrem urousaný vlas
C F C G C
a oči jako okna za plotem černočerných řas,
D G D A
co já vím, nemá dům, ale asi ani byt,
D G D A D
a přesto každý kluk chce náramně tam, kde ona, být.

D G D A
R2: Jako srpky lunny boky tenké má a úsměv velkých dam,
D G D A D A D
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
G D A
jako srpky lunny boky tenké má a úsměv velkých dam,
D G D A D A D
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.

2. Víno, vejce, sýr, taky čerstvých ryb dost má,
tohle do košíku každý na trhu zadarmo jí dá,
a báby závidí, mají každé ráno zlost,
a my si ji tu pěkně hýčkáme jen tak, pro radost.

R1:
D G D A
X: Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
D G D A D G D A D A D A D
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl ...

HEŘMÁNKOVÉ ŠTĚSTÍ

Jarek Nohavica

G
1. Madonnu Donatella jsem zahlídl, jak zhášela svíci,
heřmánkem zavoněla, já nevěděl, co jí mám říci,
C G
nad horizontem už mi hvězda bliká,
C G Ami D7
ještě není moje, ještě se mě nedotýká,
G Ami
ucítil jsem vůni heřmánku,
D7 Emi C G
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.

2. Někdo mě popadl a postavil ke zdi, měsíc se dral oknem do pokoje,
počkejte chvíli, teď padají hvězdy a jedna z nich je ta moje,
odněkud ze tmy brnká slepý kytarista,
polibek letmý, řekou plyne voda čistá,
ucítil jsem vůni heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.

D Emi C G C G C G
R: Láska je hora, vysoká hora,
D Emi C G C G C G
kdo z nás ji zdolá, kdo z nás ji zdolá,
Ami D7 G
láska je hora vysoká, hora vysoká.

Emi G
*: Venku je bláto, prší štěstí, cinká zlato,
C Emi
po náměstí s parazolem chodí lidi kolem,
G C
na nebi ptáci, brečí dítě,
tramvajáci táhnou sítě,
Emi
ulicemi padají ryby k zemi,

Ami 7
nad domy, nad střechami letí smutně čáp
Ami D7
mávám mu gerberami, sedá si na okap

3. Herodes v bílém plášti vraždí neviňátko,
v kamnech kosti praští a po koláčích sladko,
pod okny na mě troubí limuzína:
nebreč a pojď, tak zle to nezačíná,
ach, smutky, smutky z heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku:
Martina.

4. Ve stráních karlovických lesů červnové slunce zlátne,
co našel jsem, to u srdce si nesu, co ztratil, mizí v
nenávratně,
na bříze na kmeni vyrostla holubinka,
navždycky ztracený slyším, jak srdce cinká,
ach, lásko, lásko z heřmánku,
už mi to začíná, už křičím ze spánku: Martina.

R: A
Madonna Donatella, Madonna Donatella ...

ŠTEBOU MĚ BAVÍ SVĚT *stejnomený film*

C Ami
Když jsem byl ještě malej kluk, nosil jsem péro, šíp a luk,
Dmi G
ted' už mě praky nebaví myslim na holky toulavý (hlavně v noci).

Úvozem voněl modrej bez, pod keřem únavou jsem kles,
proč už mě Emča nebaví, znám jiný holky toulavý (hlavně v noci).

C
R: S tebou mě baví svět, má milá Emčo,
G
já bych tě láskou sněd, má sladká Emčo,
s tebou mě baví svět má sladká Emčo,
F C
já bych tě láskou sněd (hlavně v noci).

U chajdy oheň plápolá, do bytu skřítek zavolá,
proč už tě holky nebaví, máš radši boty toulavý (hlavně v noci).

V rybníce kváká hejno žab a já sním o královně Mab,
proč už mě Hanča nebaví, znám jiný holky toulavý (hlavně v noci).
R: S tebou mě...

GUMÍDCI MĚĐOVÉ *titulní píseň*

C# Ab F# C#
Rázní a smělí a s hrdými čely,
F# C# Abi
chtějí se dělit o zážitky své.

C# Ab F# C#
Hlubokým lesem se jejich zpěv nese
F# Ab
nebojme se, že jsou nemluvové.

C# Ab Bmi
R: Měďové, skáčou jako míčky gumové,
C# F#
v přiběžích, jež mají úroveň,
Ab C#
Gumídcí měďové

Kouzla a divy jdou staletí s nimi,
i tajemství šťávy, jež nedají si vzít.
Jsou hrdí a vědí, že silou medvědí,
se kdykoliv budou za správnou věc bit.

R: Měďové, skáčou jako míčky gumové,
v přiběžích, jež mají úroveň,
Gumídcí měďové, Gumídcí měďové.

*Když se zavře
jedna brána ke
štěstí, další se
otevřea, ale my
se často tak
dlouho díváme
na zavřenou
bránu, že si
nevšimneme té,
která se pro nás
už otevřela.*

KRYSAŘ (BYLO NEBYLO)

Znouzectnost

Ami
Bylo nebylo, kde se to tu vzalo,
G F Ami
černé na bílém to na plakátech stálo.
Ami
Bude tu hrát krysař a ty jeho krysy
G F Ami
a bude to muzika, dobrá jako kdysi.

Bylo nebylo, pak na scéně stáli,
potkat je v noci ve městě, možná byste se báli.
Středověký škorně a staletou halenu
a do copánku spletený vlasy barvy havranů.

Ami
Ⓢ: Bylo nebylo, bylo nebylo,
G F Ami
bylo nebylo, bylo nebylo nebylo
Bylo nebylo, bylo nebylo, bylo nebylo, bylo nebylo.

Bylo nebylo, kde se vlastně vzali
a tou kouzelnou muzikou štěstí rozdávali.
Pak ten okamžik skončil a nikdo nechtěl domů,
atmosféra, kdo tam nebyl nevěřil by tomu.
Ⓢ:

Bylo nebylo, uplynul nějaký čas
a plakáty na nároží visely tu zas.
Lidi zachvátila horečka a každý tam chtěl jít,
bez rozdílů názorů zas to kouzlo prožít.
Ⓢ:

Bylo nebylo, prošli divný zprávy,
že vyšlehnou hranice pro čerty a ďábly.
Do datumu na plakátech chybělo pár dní
a na radnici krysaře zvou si páni radní.
Ⓢ:

Bylo nebylo, řekli: "To by teda nešlo,
s touhle vaší vizáží hrát budete tu těžko.
Nás totiž vůbec nezajímá, že vás mají lidi rádi,
my jsme tady vod toho, jejich mysl chránit."
Ⓢ:

Bylo nebylo, tak, jak v té pohádce,
krysař město opouští a hudba zní v dálce.
Jak za kouzelnou píšťalou za ním myšlenky táhnou,
a hodně dlouho v tomhle městě byl cítit vzduch křivdou!
Ⓢ:

ZNALA PANNA PÁNA Jak utopit doktora Mráčka

C A7
Tisíckrát, tisíckrát,
D7 G
můžeš chtít, můžeš chtít
C A7
vzdálenou, vzdálenou
D7 G
hvězdou být, hvězdou být.
C F
Světlo hvězd, světlo hvězd
C
vstříc věkům září,
F C F C
však kdo má rád, kdo má rád,
G7 C
má mnohem víc.

Tisíckrát podél cest
jako strom můžeš kvést,
tisíckrát řekou být,
jako tón v strunách znít.
Na tisíc, na tisíc
let neznáš stáří
však kdo má rád, kdo má rád,
má mnohem víc.

C F G C F,G
Znala panna pána, zdálo se, že o ní stál.
C F Ami G
a to byla rána, již se její táta bál.
Ami
Měl svou dceru příliš rád
Fmaj7 G7
a pánovi jí nechtěl dát,
C F G C
znala panna pána, hádejte, co bylo dál.

Tisíckrát můžeš chtít
vzdálenou hvězdou být.
Jako sám horský štít
mrakům vstříc hrdě čnit.
Až poznáš svou, až poznáš svou
tvář v dětské tváři,
tak pochopíš, že kdo má rád
má mnohem víc.

Znala panna pána, zdálo se, že pro ní vzplál.
a to byla rána, již se její táta bál.
Aby mohla šťastně žít,
tak pánovi měl život vzít.
Znala panna pána hádejte, co bylo dál.

PANSKÝ KOČÍ

Uhlíř, Švěrák

G C G C D
Panský kočí ten se má, jezdí s pány cestama,
G C G D G
ze zámku, do zámku, vozí samou smetánku.

G C G C D
Když má panstvo hostinu, lehne kočí do stínu,
G C G D Gmi
má tam čas, na šprýmy, s ostatními kočí.

D G
R: Je to dobré zaměstnání, čehý a hot,
D G D
klapou koně grošovaní, jak podle not, jako z not.

Kočí pánu prozradí, co se šustne v podhradí,
za tepla, donese, v pase přítom ohne se.

Chce to zvláštní povahu, u panského potahu
a dobrý žaludek, na tu spoustu lahůdek.

V širém poli u Stupna, byla bitva ukrutná,
z kroniky víme, že, dali pána do věže.

Novým pánem starý pán, najednou je vystřídán,
co se však nemění, kočí ani spřežení.

R: Je to dobré zaměstnání...

Starý pán je za mříží, smutně z věže vyhlíží,
kočí můj bývalý, jak mi jsme se mívali.

ČEŠTOU DO JENKOVIC

Raduza

E C#m
Můj děda z kola seskočil
D C D
před prázdnou kašnou na náměstí
E C#m
Na lavičce chleba posvačil
D C D
seřídil hodinky na zápěstí

E H
/: A čápi z komína od cihelny
D A
zobákem klapou, asi jsou
nesmrtelný :/

Tři kluci v bílejch košilích
dělili se o poslední spartu
Ze zidky do záhonu skočili
přeběhli ulici, zmizeli v parku

A čápi...

V oknech svítěj peřiny
na bílý kafe mlíko se vaří
Teď právě začaly prázdniny
venku je teplo a všechno se daří

A čápi...

JAVORY

Ulrychovci

- Emi C7maj
1) Já vidím strom co k zemi padá
A7 G
umírá, jakoby neznal bolesti
Emi C7maj
hnízdo co nesl tíše vychládá
A7 D
jen z listů závěť lesům vůkol šelestí

- 2) Když dříví v peci tiše praská
v chalupách plamenem jasným zahoří
na popel promění se láska
strom naposledy k lidem hovoří

- G D G
Ref: Moje javory, javory, javory
C G
dlouhý stín vláhu uhlídá
C G
bouře zlá sílu větví zná
D C G D
moje javory, tiché javory, píseň má,

Dřevo javorů, javorů, javorů
vůni tvou v houslích poznávám,
v kolébkách s dětmi houpávám,
poletí za hory, daleko za hory, píseň tvá

- 3) Já vidím strom, co lidi chrání
a v kůře místa bolavá
nechce znát smrt, zná jenom zrání
když podzim život uspává

- 4) Pupence novou mízu loudí
a je tu jaro, jak sis přál
posílám pozdrav dolů s proudy
strom žije dál, strom žije dál

Ref:

NIKDO SI NESMÍ
MYSLĚT, ŽE JE O NĚCO
VÍC NEBO NĚCO
LEPŠÍHO NEŽ TEN
DRUHÝ. MOŽNÁ, ŽE
TOHO MÁ VÍC V
MAKOVICI, MOŽNÁ, ŽE
NOŠÍ LEPŠÍ KOŠILÍ.
MOŽNÁ, ŽE MÁ
FORTELNĚJŠÍ RUCI,
MOŽNÁ, ŽE MÁ VĚTŠÍ
BICEPSY. ALE TOHLE
VŠECHNO HO JENOM
ZAVAZUJE! JENOM
ZAVAZUJE K TOMU,
ABY TOHO UĎĚLAL
VÍC; TÍM VÍC PRO TY Š
MENŠÍMI BICEPSY A Š
HORŠÍ KOŠILÍ.

Karel ČAPEK

Polohování - polohy

Zlomeniny páteře

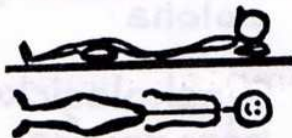
Mozkolebeční poranění

Mírná anti-Trendelenburgova poloha

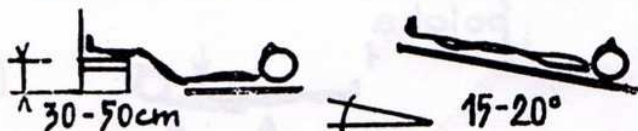
Zlomenina pánve

Vazovagální kolaps

Protižoková poloha

Autotransfúzní poloha

Poranění hrudníku

Akutní dušnost

Fowlerova poloha při městnavé srdeční slabosti

PŘÁTELE ZELENÉHO ÚDOLÍ Oskar Petr

Hmi Emi A7 D
Znáš nebe bez mraků a mraky zase bez nebe
Hmi Emi A7 D
Stříbrnou vodu řek, a základy jménem les
D7 Emi A7 D
[: Děk křiku sojky poznáš jednou i sebe
Hmi Emi A7 D
Už zítra znát se budeš mnohem líp než dnes :]

A7 D A D
R: Kdybys tak náhodou měl pocit, že jsi sám
F#mi A7 D
 Tou cestou mechovou přijď rovnou k nám
D7 G A7 F#mi
 Vždyť řůru přátel máš v zeleném údolí
Hmi Emi A7 D
 Tak si jich jenom važ, ať už jsi kdekoliv.

Pro štěstí do kapsy tři sojčí pírká dej si
A špetku jehličí, ať vždycky trefíš zpět
Kdybys to nevěděl, tak dávno malý nejsi
Vždyť v kůře stromů dá se najít celý svět
Kdybys to nevěděl, tak dávno malý nejsem
Vždyť v kůře stromů dá se najít celý svět

A7 D A D
R: Kdybys tak náhodou měl pocit, že jsi sám
F#mi A7 D
 Tou cestou mechovou přijď rovnou k nám
D7 G A7 F#mi
 Vždyť řůru přátel máš v zeleném údolí
Hmi Emi A7 D
 Tak si jich jenom važ, ať už jsi kdekoliv.

*Z ničeho se nemá dělat věda, ani z vědy ne...
natož ze života. Když už člověk jednou je,
tak má koukat aby byl. A když kouká aby
byl a je, tak má být to co je a nemá být to
co není, jak tomu v mnoha případech je...*

Jan Werich

POVĚŠTE HO VEJŠ

Michal Tučnů

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pálo a před saloonem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed popraviště z hrubých klád šerifův pomocník sejmul z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

- Emi G D
1. Pověšte ho vejš, ať se houpá, pověšte ho vejš, ať má dost,
Ami Emi D Emi
pověšte ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaný host.
2. Pověšte ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověšte ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

- Emi G D
*: Pověšte ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
Ami Emi
za to, že neoplýval krásou
C H7 Emi
a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

- G D Ami G D
R: Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
G D
do mejch snů se dívám zdáli
Ami H7
a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3.=1.

4. Pověšte ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

5.=1.

6. Pověšte ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.
*: Pověšte ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R:

7.=1.

SAXANA

film Saxana

1. A D A F#mi E
Saxano, v knihách vázaných v kůži
A D A F#mi E A
Zapsáno kouzel jevíc než dost
A D A F#mi E
Saxano, komu dech se z nich úží
A D A F#mi E A
Saxano, měl by siřct už dost!
2. A7 C7
Cizími slovy ti jedna z nich poví
D7
Že muži se loví
F7 G7 E7
Buď pan admirál nebo král
A7 C7
Vem oko soví, pakdvě slzy vdovy
D7
To svař a dej psovi
F7 G7 E7
Co vyl a byl sám opodál
3. Saxano, v knihách vázaných v kůži
Zapsáno kouzel je na tisíc
Saxano, v jedné jediné růži
Saxano, kouzel je mnohem víc
4. Sed' chvíli tiše a pak hledej spíše
Kde ve všem se píše
Že tát bude sníh, loňský sníh
Najdeš tam psáno, jak změnit noc v ráno
Jak zaklýt ne v ano
A pláč v nocích zlých, změnit v smích
- 5.-3. Saxano ...

Chléb v kožešině

Krajíčky chleba krátce namočíme v mléce
a obalíme v rozšlehaných vejcích do kterých jsme
přidali trochu strouhaného sýra. Ihned smažíme
v tuku na pánvi a horké podáváme.

LODNIKŮV LAMENT Hop trop

- Emi G D G D G
1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',
D Emi D Emi
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
G D G D G
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
D Emi D Emi D G D G C G
drsnýmu chlapu nesevďčí, já ťuk' si na čelo.
G D
- R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
G
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
D
voženit se, vzít si ňákou trajdu copatou
G Emi
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.
2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.
- R:
3. Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.
- R:
4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.
- R:
5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.
- R:

PRAMÍNEK VLASŮ Jiří Suchý

- D Hmi Emi A
1. Až měsíc rozlije světlo své po kraji
D Hmi Emi A
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
D Hmi Emi A
pramínek vlasů jí ustříhnu potají,
D G7 D A7(-)
komu - no přece té, kterou mám rád.
2. Pramínek vlasů jí ustříhnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát,
ačkoliv sny se mi zásadně nezdaří,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.
C D
- R: O sny mě připraví teprve svítání,
C D
zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
G7 D
od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
Bb7 A7
nový den nůžkama odstříhne tebe.
4. Na bílém polštáři, do kroužku stočený,
zbude tu po tobě pramínek vlasů,
nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času,
G7 D G7 A7 D
je totiž neděle a mám dost času.

*Budete-li se snažit
porozumět celému
vesmíru, nepochopíte
vůbec nic.
Jestliže se pokusíte
porozumět sobě,
pochopíte celý vesmír.*

Buddha

GORALE

Čechomor

D G A D G A D
Za lasami za gorami za dolinami, pobiłi się dwaj gorale ciupagami

G A D
|: Hej gorale, nie bijta się
G A D
ma góralka dwa warkocze, podzielita się :|

Za lasami za gorami...
... ma goralka dwoje oczu podzielita się

Za lasami za gorami...
.. ma goralka wielke serce podzielita się

Za lasami za gorami...
... ma goralka z przodu z tyłu podzielita się

KRAJINA POSEDLÁ TMOU Jiří Suchý, Jiří Šlitr

- E A E A E
1. Krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou,
A E A E
vzpomínky do sedla zvou, vzpomínky do sedla zvou,
H7
nutí mě vrátit se tam, nutí mě vrátit se tam,
kde budu navěky sám, kde budu navěky sám,
E G# A Ami
kde místo úsměvů tvých čeká jen řada snů zlých,
E A E
namísto lásky nas dvou, namísto lásky nás dvou,
H7 E A E
krajina posedlá tmou, krajina posedlá tmou.
2. Když západ v očích mi plál, když západ v očích mi plál,
s tebou jsem naposled stál, s tebou jsem naposled stál,
i když jsi čekala víc, i když jsi čekala víc,
přijel jsem tenkrát ti říct, přijel jsem tenkrát ti říct,
že mám tě na každý pád jedinou na světě rád,
a pak jsem zase jel dál, a pak jsem zase jel dál,
když západ v očích mi plál, když západ v očích mi plál.
3. Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád,
proč jsem měl touhu se smát, proč jsem měl touhu se smát,
když cestou řekli mi: Joe, když cestou řekli mi: Joe,
ta nikdy nebude tvou, ta nikdy nebude tvou,
že láska zmizí jak dým, to dneska proklatě vím,
jedno však musím se ptát, jedno však musím se ptát,
proč jsem se vracel tak rád, proč jsem se vracel tak rád?

RÁDA SE MILUJE

Karel Plíhal

- Ami G C F Emi Ami
R: Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
G C F Emi Ami
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.
F C F C E
1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
Ami G C F Emi Ami
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.
R:
2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.
R:
3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.
R:

RŮŽE KVETOU DÁL *Golden Kids / Gilbert Bécaud*

G C G
1. Ty, kdo bloudíš sám a sám dlažbou cest a jejich špinou,
C G F D
smutkem dní a nudou línou, já tě znám,
G C G
ty, kdo ztratils' přízeň dam, kdo jsi lásce ustlal v hrobě,
C G F D
škodíš tím jenom sám sobě, že jsi sám.

Ami D Hmi E7

R: [Podívej, kvete růže, podívej, kvete růže,
Ami D G
podívej, kvete růže, ta tvá.]

2. Ty, kdo nevíš kudy kam samou bídou koncem týdne,
nemáš mláďí právě klidné, já tě znám,
kdo se topíš jako prám v naší rozbouřené době,
v téhle chvíli právě tobě povídám.

R:

3. Ty, kdo znáš se k dětským hrám, co tě bosé nohy zebou,
počkej na mě, půjdu s tebou, já tě znám,
slunce zamklo zlatý chrám, noc, ta dáma v černé róbě,
volá hvězdu a jdou obě přímo k vám.

R:

VZPOMÍNKY

Karel Plíhal

D Ami
1. Vlastní krví slunce kreslí na skla oken krajinky,
Hmi A
odevšad se na zem snesly utahané vzpomínky,
D Ami
otvírám jim do předsíně, zouvají si botičky,
Hmi A
hned se ženou do kuchyně na slaninu s vajíčky.
Hmi G A D
R: Každá má jméno holky, se kterou jsem někdy chodil,
Hmi G A D
každá zná všechna přání, co jsem za ta léta měl,
Hmi G A D
každá ví, kdy jsem pomáhal a kdy jsem zase škodil,
Hmi G A
každá z nich je tou láskou s velkým eL.
2. Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,
snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily,
vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídat,
dokud nás čas nezažene jít se řádně nasnídat.

POHÁDKA

Karel Plíhal / Mike Oldfield

G C D G Ami G D G C D G Ami G Emi C D G Ami G D ...

Rec: Takhle nějak to bylo: jedlo se, zpívalo, pilo,
princezna zářila štěstím v hotelu nad náměstím,
drak hlídal u dveří sálu, na krku pletenou šálu,
Dědové Vševědi okolo Popelky žvatlavě slibují šaty a kabelky,
každý si odnáší kousíček úsměvu, dešťový mraky se chystaly ke zpěvu,
hosté se sjíždějí k velké veselce, paprsky luceren metají kozelce
a stíny ořechů orvaných dohola pletou se laticím kočárům pod kola,
Šmudla si přivezl v oděném wartburgu kámošku z dětství, prej nějakou Sněhurku,
vrátný se zohýbá pro tučné spropitné a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne,
kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů a vítr na věži opřel se do zvonů,
"Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha!", dvě sousta do kapsy a jednou do břicha,
náhle se za oknem objevil skřítek, rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval a pak mi po očku do ucha zazpíval:

G D Emi Hmi/D

R: Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel,

C Hmi/D

všichni tě mezi sebe zvou

C D G Emi Hmi/D C G D

a já jsem tu proto, abys šel.

Rec: Na plný obrátky letíme světem, všechny ty pohádky patřily dětem,
dneska už se neplatí buchtama za skutky, sudičky sesmolí kádrový posudky,
obložen prošlými dlužními úpisy, koukám se z okna a vzpomínám na kdysi,
jak se mi za oknem objevil skřítek, rozhrnul oponu z máminejch kytek,
pěkně se usmál a pěkně se podíval a pak mi po očku do ucha zazpíval:

2xR:

ZÁŘÍ

Uhlíř, Švěrák

C Ami

1. Září, září,

Emi Ami

na léto jde stáří,

F G

zlaté slunce září

C F C G

malátně a s únavou.

Žáci, žáci

ve slohové práci

píší, jak nám ptáci

mizí nad hlavou.

F G

R: Švestky se modrají,

C Ami

jablka sládnou,

F G

léto jde po kraji,

C

rybníky chladnou.

F G

Obal se pavoučku

C Ami

hedvábnou nití,

F G

ulétní podzimu

F G

nebo tě chytí.

1. Září, září...

R: Švestky se modrají...

A

... nebo tě chytí.

D Hmi

Září, září,

F#mi Hmi

na léto jde stáří,

G A

zlaté slunce září

D G D

malátně a s únavou.

TAŠI DELÉ

Zuzana Navarová a Iván Gutiérrez

G
Přicházíš z hor
G/f#
ze Země sněhů
G/f E
slunce, co pálí do mraků
Ami
kde řeky se rvou
D/f#
o kámen z břehu
G Ami/a
a duše lítaj na draku

Přicházíš z hor
ze Země sněhů
na střeše světa usínáš
já vím, každěj tvor
zná soucit i něhu
G Ami D7/f#
jenže ty dlouho se neozýváš

Am7
/: Taši de lé
D7/f#
Slunce Sanghy a Dharmy
G G/f#
taši de lé :/

G G/f# Am7 D7/f#

Tu tu.

You come from up high
from a land of snowcaps
And a sun that chisels through the clouds
Where rivers run quick and stumble on gemstones
And spirits fly with dragon wings
You come from up high
from a land of snowcaps
You doze on the rooftops of the sky
I know that all creatures know feeling and questions
I just haven't heard from you for so long

/: Taši delé shining sun of Sangha taši delé
Taši delé shining sun of Dharma taši delé :/

Správně vidíme jen srdcem

*Co je důležité je očím
neviditelné*

*Pravá láska začíná tehdy,
když nečekáme nic nazpět.*

*Kdo jde pořád rovně, daleko
nedojde*

*Svítili hvězdy na nebi proto,
aby každý našel tu svou?*

*Člověk poznává sám sebe,
když zápasí s překážkami*

Antoine de Saint-Exupéry

Máj MODRÝ ŽIVOT

N. měsíce

0

DATUM	Ranní cvičení	Čištění zubů	Mýlí studenou vodou	Slušná mluva	Čestné chování	Dobry čin	Radosný prožitok	DATUM	Ranní cvičení	Čištění zubů	Mýlí studenou vodou	Slušná mluva	Čestné chování	Dobry čin	Radosný prožitok
1.								17.							
2.								18.							
3.								19.							
4.								20.							
5.								21.							
6.								22.							
7.								23.							
8.								24.							
9.								25.							
10.								26.							
11.								27.							
12.								28.							
13.								29.							
14.								30.							
15.								31.							
16.								CELKEM OKÉNEK: MODRÝCH..... BÍLÝCH.....							

K DATUMŮM SI PŘÍPÍŠ ZKRATKY NÁZVŮ DŇŮ, NEDĚLE VYBARVI ČERVENĚ!

KAMENNÁ PROŠBA

Klíč

Dmi C Dmi
1. O pomoc žádá nápis na zdi katedrály,
F C F
já kolem chodím stezkou pro pěší,
Gmi C F
a pokaždé můj pohled letmo bloudí
Gmi
k těm slovům, která dávno vytesaly
A Gmi Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi Bb A
snad ruce dědů v době nejtěžší.

2. O pomoc Boží žádají ta vroucí slova
svou léty zkamenělou věčností,
tou naléhavou výzvou tiše pláčou
vzpomínky touhy, která zas a znova
čas bídy střídá časem radostí. Gmi Dmi A Dmi

3. Zoufalá výzva lidí poblouzněných vírou,
nikdo ji nepřivede k životu,
jak probudit ji z kamenného snění,
když vidět chceme jen černou a bílou
a slovy nelze zakrýt nahotu?

Gmi Dmi
R: Dnes nevoláme v těžké chvíli všemohoucí
Gmi F
a kámen naše přání neváží,
Gmi C F
však můžeme žít pouze vírou v lidi,
Gmi
když mnohdy slova naší prosby
A
jen do kamenných srdcí naráží?
Dmi C Dmi
O pomoc žádá nápis na zdi katedrály ...

*Nekráčej přede mnou,
možná za tebou
nepůjdu
Nekráčej za mnou,
možná tě nedokážu
vést.
Kráčej vedle mě a buď
můj přítel*

VÍTR

Klíč

C G Dmi Ami
1. Já to vím, že se nesluší pískat jim do uší,
C G Dmi
vítr prý slova přehluší, kdo ví,
C G Dmi Ami
zpívám jim, oni neslyší, písničku nejtíšší,
C G
zahvízdám, vlezou do chýší,
Dmi
spí, pořád spí, jen spí, a já chvátám.

F C G
R: Rozfoukat saze u komína chci sám,
spěch mám a k mrakům zvedám písek,
F C G
pod sukni holce, co je líná, a dál
F C
víří mouka a s ní čapka čeledína,
G
jen víc, ať ví, že vítr tu fouká,
F C G
ať se točí, víří, vítr vál.

F C Dmi F C Dmi F C Dmi F C Dmi
*: Vítr vál, vítr vál, vítr vál, vítr vál.

2. Nad loukou houknu do dlaní, rámusím do spaní,
můj hvízd prý hrůzu nahání, kdo ví,
svistí vír listí nad strání, tráva se uklání,
fíčí čas, lidé prohnání
spí, pořád spí, jen spí, a já chvátám.
R: *: *

Špagety

v osolené vodě s trochou oleje uvař špagety. Na pánvi osmahni na oleji cibulku, Přidej uzeninu nakrájenou na kostičky. Když se osmahne, zamíchej rajčatový protlak / kečup s prolisovaným česnekem a přidej ke scezeným špagetám. Navrch můžeš nastroihat sýr.

UKOLĚBAVKA

Jarek Nohavica

G G/F G/E G/F G
1. Den už se sešelfil, už jste si dost užili,
Ami Ami/G Ami/F# Ami/G Ami
tak hajdy do peřin, a ne, abyste tam moc řádili,
G G/F G/E G/F G
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
Ami Ami/G Ami/F# Ami/G Ami
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
G Emi Hmi Emi Ami D7
na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

G C G D7 G
R: Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,
C G D7 G
hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi,
D7 G D7 G
hajajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,
C G
zítra, dřív než slunce začne hřát ...,
D7 G
dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá buch-buchy,
nebojte, já spím na dosah, když mě zavoláte, zbiju zlé duchy,
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

D7 G D7 G
R: + a spát, a spát ...

JE V TOM NĚČÍ DCÉRA

Noc na karlštejně

Ami

1. Včera z večera mor a cholera
E
napadli mě páni.
E7
Včera z večera mor a cholera
Ami
zkazili mu spaní.

2. Dna a oubytě v šedým hábitě
přišli ke mně včera.
Dna a oubytě v šedým hábitě
přišla něčí-přišla něčí dcéra.

C G
*: Dna a oubytě, v šedým hábitě
Ami E7
dna a oubytě, čert už aby tě.

C E
Dna a oubytě, čert už aby tě,
Ami
je v tom něčí - je v tom něčí dcéra.

DELFINI Jarek Nohavica

- G Ami D7
1. Delfín Ma a delfínice Fí
G Ami D7
na sebe pískají: pípípípí,
C G D
a já čtu ve slovníku česko-delfíním
Ami G D
a hrozně moc těm dvěma závidím, protože:
2. Delfín Ma a delfínice Fí
na vlnách se něžně houpají
a pak plují dolů do hlubin
a pěna z vln je jako cherubín.
Emi D G Ami C G
R: Pod hladinou oceánů, stejně jako pod peřinou,
Ami C G Ami D7 G
podle svědectví kapitánů delfíni nevyhynou.
3.=1.
Emi D G Ami C G
R: Pod hladinou oceánů, stejně jako pod peřinou,
Ami C G Ami D7 G
podle svědectví kapitánů delfíni ani lidi nevyhynou,
Emi Ami D7 G D G
delfíni ani lidi nevyhynou .

GAUDEAMUS IGITUR Jarek Nohavica

- Ami C
1. V čele šly panny, celé bosé byly
G Ami
a nesly Moranu,
C
za nimi chlapi, kvítka pod košilí,
G Ami
klobouky na stranu.
F C
R: Ve stájích ržáli valaši
G Ami Ami7
a havran krákal k úsvitu,
F C
za stodoličkou, za naší,
Ami G C G C G E D G C E7 Ami
Gaudeamus Igitur, Gaudeamus Igitur.
2. Když vítr zadul, Morana jak sosna
chřestila větvemi,
úplně vzadu zima neúprosná
ležela při zemi, áá.
R:
3. Šly panny s chlapi, přimrazky je zábly
a hřála naděje,
dva zvony byly, jeden pro konstáby,
druhý pro zloděje.
R:
4. Ten průvod jara, jara ještě v plínkách
sunul se pomalu,
od úst šla pára, led o ledy břínkal
a bylo Tří králů.
Ami G C G C G E D G C E7 Ami
R: + Gaudeamus Igitur, Gaudeamus Igitur ...

AŽ SE K NÁM PŘÁVO VRÁTÍ

Spirituál kvintet

Dmi

1. Chci sluncem být a ne planetou,
A7 Dmi
až se k nám právo vrátí,
chci setřást bázeň staletou,
A7 Dmi
až se k nám právo vrátí.

Dmi C F

- R: Já čekám dál, já čekám dál,
Bb A A7 Dmi Gmi A
já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,
Dmi C F
já čekám dál, já čekám dál,
Bb A A7 Dmi
já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

2. Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst,
až se k nám právo vrátí,
a na co mám chuť, to budu jíst,
až se k nám právo vrátí.

3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,
až se k nám právo vrátí,
a jako člověk chci svůj život žít,
až se k nám právo vrátí.

R:

5. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,
až se k nám právo vrátí,
své děti po svém vychovávat,
až se k nám právo vrátí.

6. Už se těším až se narovná,
až se k nám právo vrátí,
své věci rozhodnu si sám,
až se k nám právo vrátí.

R:

R:

*Každý se může
rozhněvat, to je
snadné. Ale
rozhněvat se vůči
správné osobě,
ve správný čas,
pro správný účel
a do správné míry -
to není v moci
každého a to snadné
není.*

*ARISTOTELES ze
Stageiry*

RENÉ, JÁ A RUDOLF

Jiří Schelinger

F
Nedělní odpoledne stane se
G C
pro mnohé chvíli volna,
F
někdo si běhá jen tak po lese
G C C7
jiný zas chodí zvolna.
F
My však neznáme rozkoš oddychu
G C
a sportujeme v houfu,
F
nikde nejmenší známky po břichu
G G C G
my propadli jsme golfu.

C
/:René, já a Rudolf chodíváme na golf,
F
René, já a Rudolf chodíváme na golf:/

Nedělní odpoledne stane se
pro mnohé chvíli nudy,
někdo to pomyšlení nesnese
a tak jde válet sudy.
Věřte, že nás už vůbec nevábí
ve tvářích dívek důlky,
můžou mít vlasy jako hedvábí
nám stačí řádné hůlky.

C
/:René, já a Rudolf chodíváme na golf,
F
René, já a Rudolf chodíváme na golf:/

MLÝNY Spirituál kvintet

G
R: [: Slyším mlýnský kámen,
jak se otáčí,
C G
slyším mlýnský kámen,
jak se otáčí,
H7 Emi
já slyším mlýnský kámen,
jak se otáčí,
C D G D C
otáčí, otáčí, otáčí. :]

G C G
1. Ty mlýny melou celou noc a
melou celý den,
C7 G
melou bez výhod a melou stejně všem,
C G
melou doleva jen a melou doprava,
A D
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,

G C G
melou otrokáře, melou otroky,
C G
melou na minuty, na hodiny, na roky,
H7 Emi C
melou pomalu a jistě, ale melou včas,
G D7 G
já už slyším jejich hlas.

R:

2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

R:

DÍK, PANE FOGLAR

Kamelot

G G/F# G/E G/D
1. "Lampu zhasni, už je pozdě, musíš spát,"
G G/F# G/E G/D
říkala máma o půlnoci tolikrát,
Cmaj7
zhasnul jsem naoko,
Ami7 G
než klaply dveře, louskal stránku další.

2. Běžel jsem s Petrem první místo vyhrávat
a s Ludvou do kotlíny chajdu poskládat,
tábor na Bobří hrázi,
Rikitan - kámoš, i když starší.

G C
R: Tak dík, dík, pane Foglar, to se má,
Ami7 D
ty knížky daly víc než sbor občanských nauk,
G
co nám život natlouká,
C
tak dík, možná se sejdem u tří skal,
Ami7 D Ami7 D
tam šumí větve stromů a do měsíce hromů
G
bych se hnal.

3. Volal mě přístav a honil Dvouhlavý,
tajemnou Řásnovkou mi šlapal na paty,
špehýrkou nakukoval
a zkoušel svazek klíčů zvenčí.

4. Z Kamy jsem vybíhal pak bleskem do pátků,
pod vlajkou junáků ctil Devadesátku,
usínal za úsvitu,
kdy dříví na oheň se tenčí.

R:

Neexistuje žádné
vítězství než takové,
kdy nepřátelé i v
duchu uznají, že jsou
poraženi.

Cynická lidová
moudrost tvrdí, že
láska je slepá. Ve
skutečnosti jsou slepí
ti, kdo nemilují a
tudíž nevědí, jak hezký
a láskyhodný je svět.

A.L. Huxley

MĚSTO S PĚTI VĚŽEMI

Spirituál kvintet

*: Já o městě vím, tam chtěl bych žít hned,
má z kamene chrám a věží má pět,
C7 F C/G G C F C G
pět má město věží, haleluja.

C
R: Ten, kdo chce uvěřit, věří,
G
ten, kdo chce uvěřit, věří,
C F C
ten, kdo chce uvěřit, věří,
C7 F C/G G C F C G7
pět má město věží, haleluja.

G C
2. Můžeš tam jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
G
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
C
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
C7 F C/G G C F C G7
pět má město věží, haleluja.

R:
3. Město tě přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
pět má město věží, haleluja.

4. Šel bych tam rád, jenom znát místo, kde to město leží,
jenom znát místo, kde to město leží,
nikdo neví přesně, kudy se tam běží,
pět má město věží, haleluja.

R:

*Když jen jednou ulevím v trápení nebo žalu,
když jenom jednou pomůžu v bolesti
Když jenom zvednu ptáčka vypadlého z hnízda,
anebo zmírním něčí neštěstí
Pak nežila jsem nadarmo, nesešla na scestí*

Dickinsonová Emily

O NĚMÉM RYTÍŘI

Znouzectnost

Plížilo se cosi po polední straně
zakoplo to v lese o složené zbraně
vrčí v kapradinách probuzený rytíř:
"A copa ty že seš , že mě tady rušíš?
vrátil jsem se domů z převelikých dálek
vrátil jsem se domů z bojů a šarvátek
předešla mne válka druhý za ní plamen
a z mý rodný vesnice nezbyl ani kámen."

Stalo se nestalo v té době podivné
v lese se setkali v té době hnilobné

Zabrblá ta podivnost: "Vždyť mě dobře znáš
já jsem přece jediné co ty ještě máš"
Rytíř meč svůj vytasí: "Já už tě poznávám
ty jseš sama válka a já tě v moci mám!"
Beze smyslů poprvé a po tisíci řal
na tisíce kousků válku rozsekal
odplivnul si zaklel a zahodil svůj meč
vtom se něco stalo a on ztratil řeč

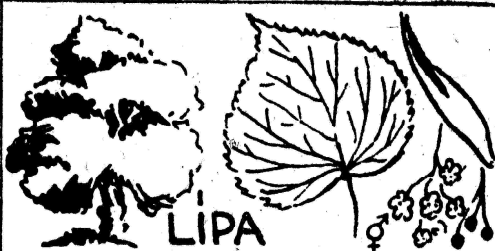
Stalo se nestalo ...

Kde se vzal tu se vzal vítr zafoukal
malý kousky války všechny posbíral
roznosl je na západ sever východ jih
rozfoukal je všude do rána to stih
Němý rytíř chodí světem od těch dob
cosi stále hledá podle větru stop
hledá tam i tady nespočine chvíli
válka zatím někde dobře lží ukrytá
a sílí
pomalu sílí ...

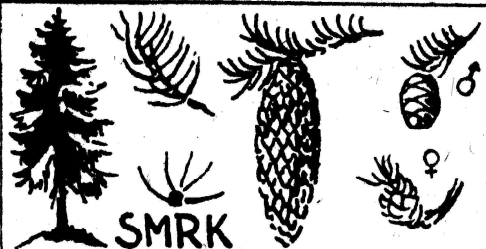
Stalo se nestalo ...

STROMY A KEŘE.

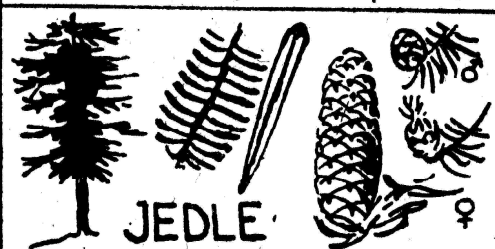
♂ prašné, samčí květy (jehnědy šišky)
 ♀ pestíkové, plodné ♀ obojaké
 plody:
 malvice (jablko) peckovice (třešeň) bo-
 bule (rybíz) šišky, nažky (javor)

LIPA

SMRK

JEDLE

BOROVICE

JASAN

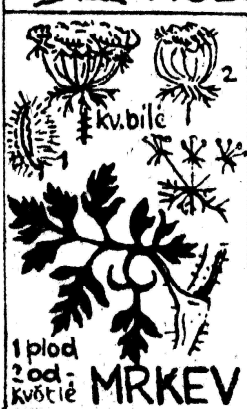

MODŘÍN

nachové

OSIKA

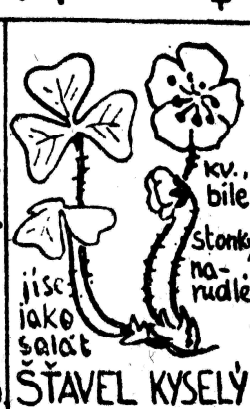
MRKEV

MOCHNA HUSÍ

ŘEŘIČKA VOD

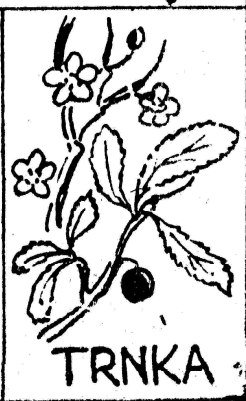

ŠŤAVEL KYSELÝ

kv. bílé

2

rub
listů
stříbřitýKořeny se
jedi buď srovné
nebo jako zeleninakřížatý
bílý kv.Roste
ve
vířku -
jí se jako salátkv.,
bíléstony
na-
rualejí se
jako
salát

VLNITÝ PLECH Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C

Vlnitý, vlnitý, vlnitý plech a já

G

nevíme, že teta usnula, že hajá,
kolíkem pohladím plechovou ohradu

F C

pro dobrou náladu.

Tetu to tetu to tetu to probudí,
proti mě proti mě proti mě popudí,
vyběhne před barák v košili, v natáčkách,

F (G) C

Kvílejí v zatačkách.

C

G

R: Jó, jó, na vlnitý plech

F C

já mám odmalička pech,

G

jak mám něco po ruce,

F (G) C

začne moje produkce.

Ze všech střech a garáží

ten plech na mě doráží,

tisíckrát si říkám prrr,

vidím plech a dělám drrr.

Vlnitý, vlnitý, vlnitý plech a já

nevíme, že tetě pomůže tramvaják,

že jsem ho nenechal vyspatí po službě,

dostanu co proto.

To si to to si to to si to odnesu,

tramvaják s tetičkou vemou mě do presu,

už to mám už to mám už to mám odbytý,

záda mám vlnitý.

R: Jó, jó, na vlnitý plech...

KOPYTA A HŘÍVA

Klíč

G H7 Emi Ami D

1. Jsou kopyta a hřiva a čabraky a šporny,
G H7 Emi Ami D G D(C G)
skrz ně kůň se na svět dívá a smíchy chtěl by ržát.

2. Když v sedle stařík zpívá, že vede život vzorný,
kůň moudře hlavou kývá a čeledín je mlád.

H7 Emi H7 Emi

R: O tý holce, která v stáji dává koňům pít,
D G Ami H7
klisny tiše řehtají, že hřibě bude mít.

3. Jsou jen kopyta a hřiva a čabraky a šporny
a kůň se na svět dívá a smíchy chtěl by ržát.

4. Jsou kopyta a hřiva a pán si v sedle mlaskne,
jó, až to na něj praskne, to teprv začne cval.

5. Teď v slunci srst se svítí a přes potok si skáčem,
už zejtra budem s pláčem sedlat opodál.

R: Starý jezdec bez otěží do chomoutu vlít',
o hřebce tu neběží, vždyť holka chce si žít.

6. Budou prstýnky a hřiva a čeledín je mlád,
a proto kůň jen krkem kývá a smíchy chtěl by ržát.

7.=6.

ŠTUDÁNKA V LESE

Hradišťan

Tancovala v lese víla, prsten v trávu upustila.
Do trávy se pro něj shýbla, ale prsten neuzdvihla.
Chvilí nad ním tiše stála, modrým okem zaplakala.
ŠTUDÁNKA se třpytí v lese. Kdo ji najde - napije se.

Tancovala v lese víla, všechny stromy roztančila,
palouček ta víla bílá stříbrem mlhy pohladila.
ŠTUDÁNKA se třpytí v lese. Kdo ji najde - napije se.

JÁ NA TOM DĚLÁM

bratři Ebenové

A D G A
1. Už to mělo být, ono to není,
F G
no to je nadělení, no to je nadělení,
už jsem to měl mít, do bot mi teče,
snad dneska večer, snad dneska...

A D
R: Já na tom dělám, já na tom makám,
F G
už na tom dělám třetí den a ono ne a ne a ne.
Já na tom dělám, já na tom makám,
už na tom sedím přes týden a ono ne a ne a ne.

2. A z ničeho nic telefon zvoní,
to budou oni, no to budou oni.
Zkus jim něco říct, že tady nejsem,
že jsem šel se psem, že jim zavolám.

R:
3. Někdo zaklepal u našich dveří,
ňáký frajeři, divný frajeři.
Jestli můžou dál, jenom na chvíli,
že by si rádi promluvili - o samotě.

R:
A D G A F G
*: Dělán, makám...ne a ne a ne,
A D G A F G
: ne a ne a ne. :

Bramborová polévka

Do kotlíku se studenou vodou dej očištěnou mrkev, petržel a celer, rozkrájené na drobné kousky a dej na oheň. Když je zelenina poloměkká, vlož do kotlíku na kostičky rozkrájené brambory a drobně rozkrájenou cibulku, do růžova osmaženou. Zahusť moukou rozvedlanou ve studené vodě, přidej majoránku a za stálého míchání uveď do varu. Nakonec přidej česnek rozetřený se solí a trochou tuku.

RÁNA TRÁVĚ

Žalman

Ami G Ami G
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v travě,
Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Ami G Ami G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C
1. Poznal Moravěnkou krásnou
Ami G C
a vínečko ze zlata,
G F C
v Čechách slávu muzikantů
Ami Emi Ami
umazanou od bláta.

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.
3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

R:

Ami Emi Ami
R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

PÍSEŇ ZHRZENÉHO TRAMPA

Jarek Nohavica

C G F C
1. Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp,
F C G C G
hóhóhó, a neznám písně z pamp,
C G F C
vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp,
F C G C
hóhóhó, že prý jsem houby tramp.
2. Napsali si do cancáků, jen ať to každéj ví,
hóhóhó, jen ať to každéj ví,
vyloučený z řad čundráků ten frajer libový,
hóhóhó, ten frajer libový.

C G Ami F C
 R: Já jsem ostuda traperů, já mám rád operu,
 G C G
 já mám rád jazz (folk), rock,
 C G Ami F C
 chodím po světě bez nože, to prý se nemože,
 G C C7
 to prý jsem cvok,
 F C D7
 já jsem nikdy neplul na šifu, a všem šerifům
 G
 jsem říkal: "Bane, pane,"
 C G Ami F C
 já jsem ostuda trampů, já když chlempu,
 G C
 tak v autokempu.

3. A povídal mi frajer Joe: "Jen žádný legrácky,
 hóhóhó, jen žádný legrácky,
 jinak chytneš na bendžo, čestný čundrácký,
 hóhóhó, čestný čundrácký."
4. Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku,
 hóhóhó, až dám se do cajku
 a vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku,
 hóhóhó, akordy na Vlajku.

R:

5. A tak teď chodím po světě a mám zaracha,
 hóhóhó, a mám zaracha,
 na vandr jezdím k Markétě a dávám si bacha,
 hóhóhó, a dávám si bacha.
6. Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb,
 hóhóhó, nepoučí z chyb,
 zpívám si to svý "nevadí a zase bude líp,"
 hóhóhó, "a zase bude líp."

G C

R: + v tempu.

- 5'. A tak je mi do pláče, že nesmím na vandr,
 hóhóhó, že nesmím na vandr,
 a namísto maskáče nosím skafandr,
 hóhóhó, nosím skafandr.
- 6'. Dokud se mí kamarádi nepoučí z chyb,
 hóhóhó, nepoučí z chyb,
 zpívám si to svý "nevadí a zase bude líp,"
 hóhóhó, "a zase bude líp."

MIKYMAUZ

Jarek Nohavica

Ami G F
1. Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí,
E Dmi E
zda-li to ještě tluče, zda-li mám ještě štěstí,
Ami G F
nebo je po mně a já mám voskované boty,
E Dmi E Ami
ráno co ráno stejné probuzení do nicoty.

2. Není co, není jak, není proč, není kam,
není s kým, není o čem, každý je v době sám,
vyzábělý Don Quijote sedlá svou Rosinantu
a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.

E F Dmi E
R: Zapínám telefon - záznamník cizích citů,
F Dmi E
špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu,
Dmi G7
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
C E
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
Ami Ami/G F E Ami
rána bych zrušil.

3. Dobrý muž v rádiu pouští Čikoreu,
opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,
růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.

4. Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,
pomalu vychládají naše důlky na posteli,
všechno se halí v šeru, čí to bylo vinou,
že dřevorubec máchl mezi nás širočinou.

R: Postele rozdělené na dva suverénní státy,
ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba,
dráty bych zrušil.

5. Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
bdění je bolest bez slastného umrtvení.

6. Zběsile mi to tepe a tupě píchá v třísele,
 usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
 opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
 na život je už pozdě a na smrt ještě brzy.

R: Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
 káva je vypita a není žádná do zásoby,
 věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
 a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou,
 máslo bych zrušil.

7. Povídáš o naději a slova se ti pletou,
 jak špionážní družice letící nad planetou,
 svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
 dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.

8. Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
 kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
 všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
 jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.

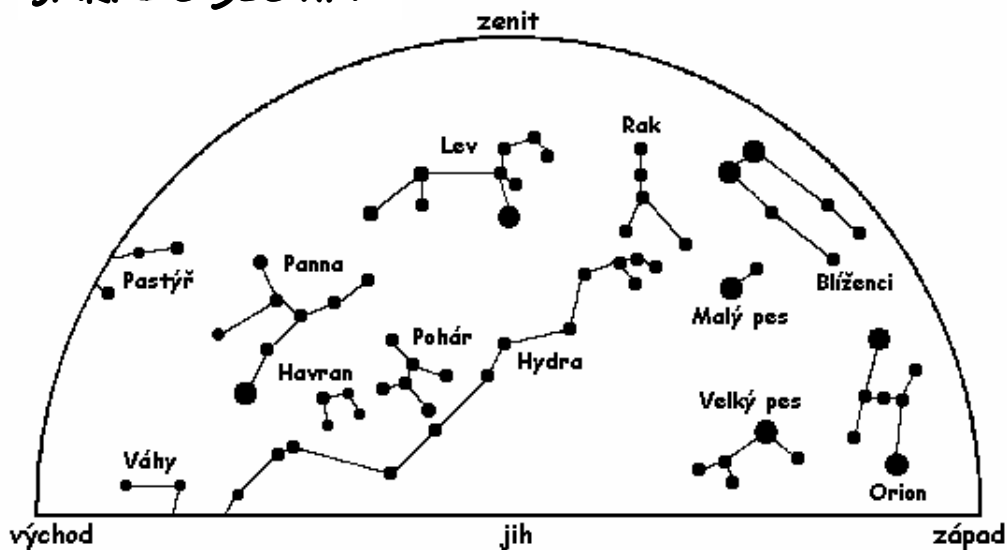
R: Sahám si na zápěstí
 a venku už je zítřa,
 hodiny odbíjejí
 signály Dobrého jitra,
 jsem napůl bdělý
 a napůl ještě v noční pauze,
 měl bych se smát,
 ale mám úsměv Mikymauze,
 lásku bych zrušil.

9.=1.

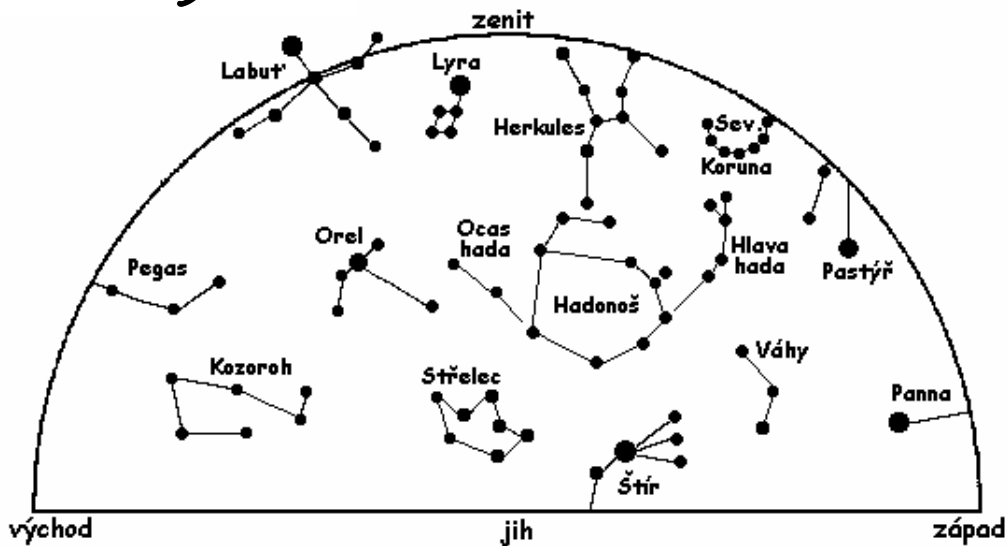
ETRUŠKÁ ABECEDA

A - 	J - 	S -
B - 	K - 	T -
C - 	L - 	U -
D - 	M - 	V -
E - 	N - 	W -
F - 	O - 	X -
G - 	P - 	Y -
H - 	Q - 	Z -
I - 	R - 	

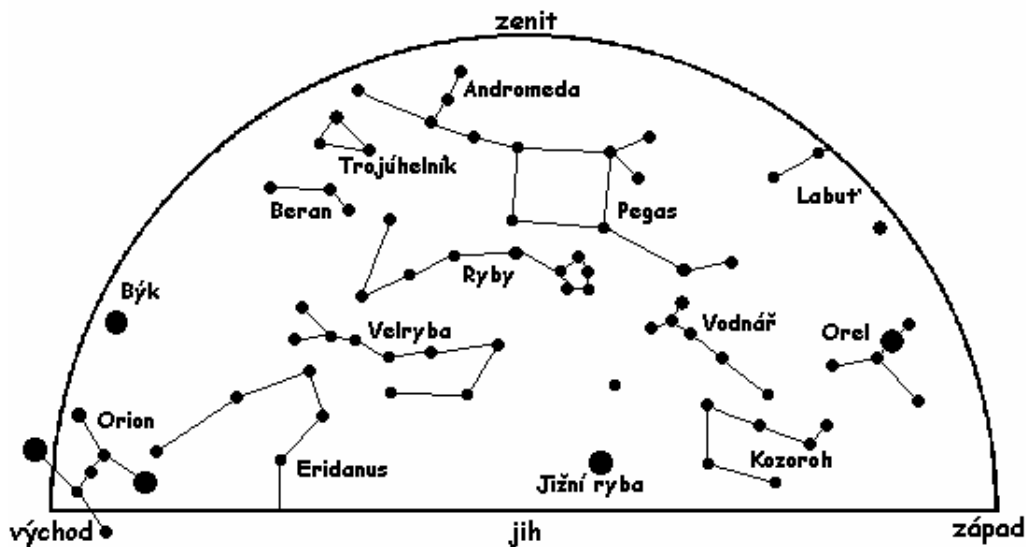
JARNÍ OBLOHA

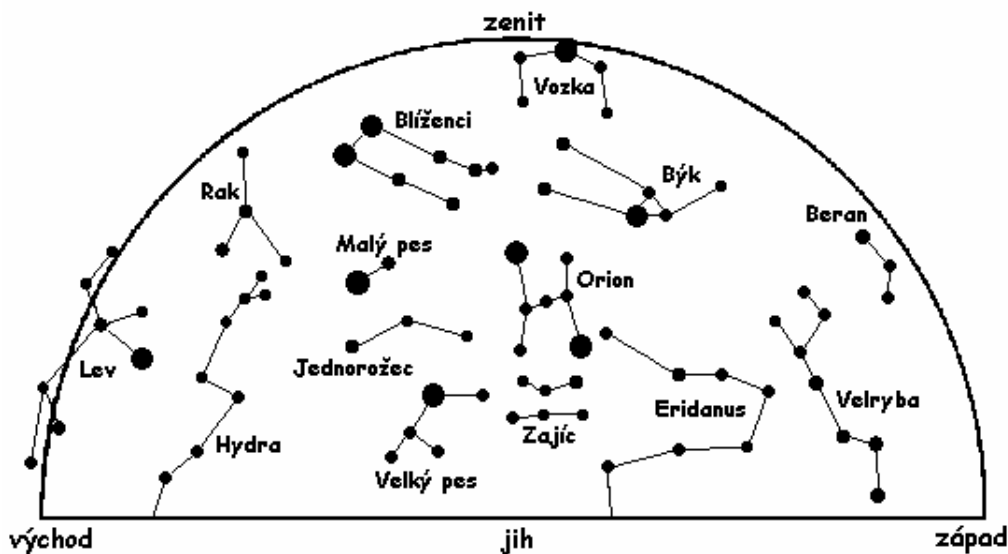
LETNÍ OBLOHA

PODZIMNÍ OBLOHA

ZIMNÍ OBLOHA

VYTVŮŘILA

KAROLÍNA "KÁJULE" BEDNAŘÍKOVÁ

2010

WWW.MTROJKA.CZ